

çark başak

Yıl:2 sayı:40-41

16 ekim 1977 pazar

500 kuruş

CHP VE DİSK

CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit'in Küçük Kurultay'da yaptığı konuşmalar ve Kurultay'ın yayınladığı bildiri CHP'nin bakiş açısına, tutumuna iki noktada ışık tuttu:

- İktidar sorunu ve yerel seçimler,
- CHP'nin kendi dışındaki sol ile ilişkileri.

CHP, «yeni genel seçimlere kalmadan, çok yakında iktidar olabileceğini» ummaktadır. Kısa süre önce CHP lideri Ecevit 2. Milliyetçi Cephe Hükümetinin problemlerin ağırlığı altında çökeceği, iktidardan düşeceği inancını belirtmişti. Şimdi anlaşılıyor ki, CHP yerel seçimlerin hükümeti düşürmede önemli etken olabileceği görüşündedir. Bu seçimlerde parti propaganda ve taktiği yerel sorunlara değil, genel sorunlara dayandırılacaktır ve Ecevit'in sözleriyle, «yerel seçimler MC'ye evet yahut hayır seçimi olacaktır.» Genel seçimler gibi yürütülecek seçimler sonucu «MC'ye hayır» çıkarsa, yani Milliyetçi Cephe partileri oy kaybına uğrar, CHP ise kazanırsa bu durum otomatikman hükümetin düşmesine yol açmayacağına göre, CHP böyle bir seçim sonucunu iktidar amacı için nasıl kullanacaktır? O belli değil. Yalnız, yine tek başına iktidar olmayı öngördüğü bellidir. İnanmaktadır ki, Millet Meclisi içinden «tahammül» tükenen dürist ve yurtsever yeni insanlar çıkacaktır. «Temmuz başında güvenoyu yoklamasında doğru çıkmayan ve inancın yerel seçimlerden sonra doğru çıkacağını güvenen, in azından belirtileri ne, o da belli değil.

Bu belirsizlikler belli bir noktayı akla getiriyor: «çok yakında iktidar olma» bek-

Ecevit Küçük Kurultay sonrası yaptığı bir açıklamasında solu ikiye ayırıyordu: (1) ideolojik doğrultuları CHP'den ayrı olmakla beraber CHP'nin uygarca ilişkiler sürdürdüğü ve işbirliği yaptığı bazı saygın sol veya demokratik kuruluşlar ve (2) «toplumsal meşruluk kazanamayan ve gerçek kimliklerini ve amaçlarını saklayarak CHP'nin sırtından güçlenerek etkinlik sağlama hevesine kapılan bazı küçük, sorumsuz topluluklar.» Ecevit yerici sözlerinin ikinci gruba ilişkin olduğunu belirtiyordu.

Ecevit solun bir kesimine sert olmandan da öte yakışsız kelimelerle çatarken DİSK üst yönetiminde de bölünmenin ve çekişmelerin başgöstermesi ve CHP'li sendikacıların bu çekişmelerde taraf olması bir rastlantı değildir. Bu, CHP'nin «sırtından etkinlik sağlama hevesine kapılanlar» diye tanımlanan 2. kategori gruplardan kurtulma operasyonunun DİSK'e ilişkin uygulamasıdır.

lentisindeki CHP, Milliyetçi Cephe'nin iktidardan düşmesi konusunda dış etkenler üzerine hesap yapıyor olmasın? Türkiye'nin içinde bulunduğu ve kurtulmak için Batı'dan yardım istediği sıkışıklığın yalnızca ekonomik olmadığı, siyasal boyutlara da olduğu açık. Batılı çevreler kalkınma hızının düşürülmesini, sanayileşmeyi ön plana çıkartmaktan vaz geçilmesini, tarıma ve turizme önem verilmesini oldum olası «tavsiye» eder dururlar. Şimdi de Türkiye'den bunları isteniyor. Kalkınma hızının politik nedenlerle yüksek tutulduğuna ve bunun öcemer dengesinde kapatılmaz açıklara neden olduğunu iddia ediyorlar. Ekonomik nitelikte olan bu konulara şöyle veya böyle karar alınmış ve alınacak olması politik tercih sorunudur ve bugünkü durum izlenmiş ve izlenen politikaların ürünleridir. Cıa ki, Batılı ekonomik ve politik çevreler 1965'den beri kısa kesintilerle iktidardan başı olan Demirel'i bugünkü durumdan sorumlu tutmakta ve kendilerince zorunlu gördükleri yapsal tedbirleri Demirel'in ve üçlü koalisyonun alabileceğinden ve uygulayabileceğinden kuşku duymaktadırlar.

Ama akla gelen bu olasılıklar bir yana, Ecevit yerel seçimlerde CHP oylarını artırmak, in azından düşürmemek için CHP'nin iktidara hazır olduğunu özellikle vurgulamış olabilir. Na var ki, bu konuda söyledikleri çelişkilidir.

Küçük Kurultay'ı açış konuşmasında Ecevit «Bugünkü oylarıyla ve milletvekili ve senatör sayısıyla CHP iktidar olabilecek durumdadır» diyor ve ardından ekliyor, «İktidara bugünden her anlamda hazırdır». Ama aynı konuşmanın daha sonraki bölü-

münde söyledikleri CHP'nin iktidara bugünden hiç de hazır olmadığını gösteriyor. Ecevit «son derece ağırlaşmış ve ivedi sorunların çözümü için ayrıntılı hazırlığın» yapılması gereğinden, kısa ve uzun dönemli çözüm programları çalışmalarından, bu amaçlarla «önümüzdeki haftadan başlayarak parlamentere ve uzmanlardan komisyonlar kurulacağından söz ediyor. Bu işler şimdi den sonra yapılacaktır, CHP'nin bugünden iktidara hazır olduğu iddiası havada kalmıyormu? Ya Temmuz ayında Ecevit kabinesi iktidarı için bu denli hazırlıksızken güvenoyu almış olsaydı ne olacaktı?

Ecevit'in Küçük Kurultay konuşmasında en fazla dikkatli çeken nokta CHP'nin dışındaki sol'a ilişkin sözleri oldu. Önce, Ecevit'in bu sol hakkında çok sert konuştuğu, «CHP'nin sırtına yapışmış kenelerden» söz ettiği, «bunları sırtından atınız» dediği yazıldı basında. Ertesi gün Ecevit bu konuda bir açıklama yapma gereğini duydu. Ecevit bu açıklamasında solu ikiye ayırıyordu: (1) ideolojik doğrultuları CHP'den ayrı olmakla beraber CHP'nin uygarca ilişkiler sürdürdüğü ve işbirliği yaptığı bazı saygın sol veya demokratik kuruluşlar ve (2) toplumsal meşruluk kazanamayan ve gerçek kimliklerini ve amaçlarını saklayarak CHP'nin sırtından güçlenerek etkinlik sağlama hevesine kapılan bazı küçük, sorumsuz topluluklar. Ecevit yerici sözlerinin ikinci gruba ilişkin olduğunu belirtiyordu.

Ecevit solun bir kesimine sert olmandan da öte yakışsız kelimelerle çatarken DİSK üst yönetiminde de bölünmenin ve çekişmelerin başgöstermesi ve CHP'li sendikacı-
(Devamı 2. Sayfada)

2. Merkez Semineri Yapıldı

10-13 Ekim 1977 günleri arasında Partimiz Merkez Eğitim Bilim ve Araştırma Bürosu tarafından düzenlenen 2. Merkez Semineri İstanbul'da yapıldı.

Çeşitli parti örgütlerinden çağrılı parti üye ve yöneticileri, tutulan bir düğün salınamında bir hafta boyunca aşağıdaki konularda verilen seminerlere katıldılar. Her seminerlere sunulan hazırlıklar ve hem de seminerde yapılan tartışmalar, partimizin genç yapısına karşı ideolojik ve politik yetiştirilmesini bir kere daha gösterdi.

Bu seminlerden sonra rahatça söylenebiliriz ki, partimizin kadroları zamanla yarı-yararak yetismektedirler. Seminer boyunca partimizin çeşitli eylemleri bir kere daha değerlendirildi. İşçi sınıfı içinde ve tüm toplum katmanında partimizin tutarlı mücadelesinin bati karşısında çeşitli sapmaların ideolojik ve politik konularla gözden geçirildi. Tutarlılık faşizme karşı demokratik toplumsal muhalefetin sorunları tartışıldı. Partimizin ideolojik mücadelesinin yükseltilmesi için alınması gereken önlemler görüşüldü. Kıvıncı olumsuz ve parti eylemlerini karşı karşıya olduğu temel sorunlarda seminerde katılan arkadaşlarımızın konuların teorik çerçevesini ve deneylerini birbirlerine aktardılar.

Seminerde bir de film gösterisi yapıldı. Sosyalist sanatın örneklerinden olan bir film gösterildi. Filmin içeriği üzerine yararlı tartışmalar oldu.

Seminerin son konusu -genel değerlendirme- başlığını taşıyordu. Bu bölümde de bir hafta boyunca devam eden seminerin eğilimleri yapıldı. Bir dahaki seminerde hazırlanması sırasında görüş özetinde bulundurulması gereken konular üzerinde yapılan tartışmalarda çok yararlı öneriler yapıldı.

Bu öneriler içinde bölge eğitim seminerlerinin yapılması en çok üzerinde durulan konulardan biri oldu.

Seminer programı şöyledir.

10/10/1977 Pazartesi
Saat: 9.30 - 11.00
Konu: Ideolojik Mücadelede Araçlar ve Amaç
Saat: 11.15 - 12.45
Tartışma
Saat: 14.45 - 15.45
Konu: Parti Eylemlerini Karşılayış Politik Akımlar Açısından Geçmiş Parti Dönemi ile Gönümlü Sorunlarının Değerlendirilmesi
Saat: 16.00 - 17.30
Tartışma

11/10/1977 Salı
Saat: 9.30 - 11.00
Konu: Partinin Örgütsel İşleyişi, Bilimsel Sosyalist Partimizin Özellikleri, Eylemleri ve Yöneticilerin Nitelikleri
Saat: 11.15 - 12.45
Tartışma
Saat: 14.15 - 15.45
Konu: Parti Örgütlenmesi ve Somut Sorunlarımız
Saat: 16.00 - 17.30
Tartışma
12/10/1977 Çarşamba
Saat: 9.30 - 11.00
Konu: Film Gösterisi
Saat: 11.15 - 12.45
Tartışma
Saat: 14.15 - 15.45
Konu: Yurtseverlik, Milliyetçilik, Enternasyonalizm, Doğu Sorunu, İrki Şovenizm, Başkılık, Sömürgecilik, Yeni Sömürgecilik
Saat: 16.00 - 17.30
Tartışma
13/10/1977 Perşembe
Saat: 9.30 - 11.00
Konu: Partimiz, Sendikalar, Demokratik Kitle Örgütleri ve Somut Sorunlarımız
Saat: 11.15 - 12.45
Tartışma
Saat: 14.15 - 15.45
Konu: Kitle İçinde Parti Çalışması, Propaganda, Aittasyon ve Örgütlenme
Saat: 16.00 - 17.30
Tartışma
14/10/1977 Cuma
Saat: 9.30 - 11.00
Konu: Başmerkez Demokrasi Sosyalist Mücadelesinin Bütünlüğü
Saat: 11.15 - 12.45
Tartışma
Saat: 14.15 - 15.45
Konu: Faşizm ve Faşizme Karşı Mücadele
Saat: 16.00 - 17.30
Tartışma
15/10/1977 Cumartesi
Saat: 9.30 - 11.00
Konu: Mahallî Seçimler, Yasal Prosedür - Yerel Yönetimin Demokratikleştirilmesi
Saat: 11.15 - 12.45
Tartışma
Saat: 14.15 - 16.30
Konu: Genel Değerlendirme

İkinci MC ile birlikte faşizme ve emperyalizme karşı birleşik mücadele çok çeşitli yerlerden ve çok çeşitli biçimlerde geliyor. Hepsinin belli bir iyi niyeti içerdiği ve faşizme karşı örgütlü birlik mücadeleyi hedeflediğini kuşku yok. Ne var ki, örgütlü birlik mücadelesinin oluşması için iyi niyet ve birleşik hedefleme yetmiyor. Hatta bazen zarar getirecek tutarlı bir program dayanamazsa, birlik isteyenlerin kendilerini bile zarar verebilecekleri görülebiliyor. O nedenle önerilerin aynı zamanda açık, somut ve ikna edici, olması gerekiyor. Birlikte hareketin birleşik oluşturacak kesimlerin herhangi birisinin dayatmalarına maruz kalmaması gerekiyor.

Örgütlü birlik mücadelesinde konuşulanı birçok cabası yanında, geçmişimiz günlerde önemli adımı attık. Partili arkadaşlarımızın da içinde bulunduğu toplantılar düzenlendi. Şimdilik Giresun'da ve Ekişehir'de yapılan toplantıların ilk hazırlanmış adamlarından, kapasitesine kadar örgütleri gösterdikleri titizlik olumlu sonuçlar verdi. Faşizme ve emperyalizme karşı verilen mücadelede sürekliliği ve kitleleri bir araya getirmesi gerekliliği bakımından birlik çalışmalarını önemli yararları oldu. Bilindiği gibi, Merkez Yönetim Kurulmuş birleşik hareket için herkesin eşit söz sahibi olması esasa dayalı, yasal biçimleri oluşturulabilecek bir hareket biçimi önerdi. Ekişehir ve Giresun'da gelişen ilişki ve toplantı bu önerinin gerçekleştirildi ortaya koydu. Örgütlü birleşik hareketin içindeki tüm örgütlerin eşit söz hakkına sahip olmaları ilkesi, birlikteliğin oluşmasını ve gelişmesini sağladı. Aynı zamanda birlikte hareket katılan herkesin herhangi bir konuda veto haklarının olması ve bu hakların gerektiğinde kullanılmasına ilkesiyle letlerek gereken ortaklaşa bir hareketin yapılması sağlandı.

Bugünkü konumda ortak mücadelemiz yasal biçim terip komiteleri birliğinde gelişiyor. Heride yeni biçimler olması ihtimaline de açık olarak, terip komitelerinin en geniş biçimde oluşması ortak hareketin boyutlarını da gösteriyor. Birlikte hareket katılan her örgütün başkanlarından veya herhangi bir sorunlardan oluşan geniş terip komiteleri birleşik çok ideyi yerine getiriyor ve yapması gereken eylemler için yasal adımlar atılıyor. Her yapılan eylemin sorumluluğu hep birlikte omuzlanıyor. Hem de geniş bir katılımın varlığını göstererek, kitlelere birleşik mücadele bilincini götürüyor. Bazı formalitelerden kaçarak ve fazla önem vermeksizle terip komitelerinin sürekli tutarak yarıdan yararlanan yapılarını kazanmalarını önüyor.

Giresun ve Ekişehir deneylerini yenilerini katmak, faşizme ve emperyalizme karşı mücadeleyi her düzeyde tüm yurt sathına yaymak, ilerletmek, demokratiklerin, sosyalistlerin önünde ciddi bir görev olarak duruyor. Bu yolda elde edilebilecek her kazanımın büyük zahmetleri, ama aynı zamanda büyük yararları var.

Emperyalizme ve Faşizme Karşı örgütlü Mücadele'nin Adımları

Giresun'da demokratik güçlerin ortak bir eylemi. İki bin kişinin katıldığı kapalı salon toplantısı.

FAŞİZME KARŞI EYLEM BİRLİĞİ

İl ve İlçe örgütlerimiz, demokratik güçlerin ortak mücadelesinin kurulmasında ve gelişmesinde tüm güçleriyle çalışıyorlar.

Giresun'da demokratik güçlerin ortak bir eylemi olarak iki bine yakın kişinin katıldığı kapalı salon toplantısı düzenlendi. Toplantı, faşizm, pahahtlığı zımamlar fındık taban fışılalarını, faşizmdeki faşist uygulamaları, protestolar için yapıldı. Toplantıda İl Başkanımız Şaşal Dikmen konuşmasının bir bölümünde, "Faşizm, pahahtlığı, zamlar, fındık taban fışılalarını ve faşizmdeki faşist uygulamaları, protestolar için yaptığımız bu toplantının, gele-

cek örgütlü ortak mücadelemizin ilk adımı olmasını diliyorum. Faşizmin maddi temelleri oluşturmuş, pahahtlık, zamlar ve devletsizlik ortadan kalkması, faşizmin kökeninin kurultulması mümkündür. En öura köşelerinde örgütlenmiş faşizmin ve faşist örgütlerin karşısına anti-faşist örgütlenmemiz kaçınılmaz, faşizm böylece ezilecektir - dedi.

8 Ekim Cumartesi günü Ekişehir'de 1000 kişinin katıldığı "Pahahtlığı ve faşizme karşı birlik-toplantısı yapıldı.

İl örgütümüz, CHP İl Örgütü, TSİP İl Örgütü, TÖB-DEB Şubesi, Ezo, Halkçıları Şubesi, Sosyal-İş Şubesi, TÜ-DEB Şubesi, İşçi Kültür Derneği Şubesi, Tek-Gıda İş Şubesi, Tez Büro İş Şu-

ber, SGB Şubesi, İleriçi Kadımlar Derneği Şubesi, Çevre İşleri TÖB-DEB Şubesi, çevre İşlerinde Hakaverler, TİS Sendikası temsilciliği, Eczacılar Derneği, Kimyacılar Derneği, Makinacı ve İnşaatçılar Derneği, Kiracılar Derneği bir arada bu toplantıyı düzenlediler.

İl Başkanımız Vedat Baranoglu, konuşmasının başında ekonomide durumumuzun çökmesinin örneklerle anlatarak, hakim sınıfları bir kökmandan baskı, terör ve kanla çökme istediklerini belirtti. Güç ve eylem birliği sorunumuz ciddi bir iş olduğuna, soyut çağrılarla, faşizme karşı birlik sağlanamayacağını, belirli bir görüşün damgasını taşıyan örgütlerin nasıl ters durumlarla düğüdüğü ve kendi içinde dahi birlik sağlanmadığını bildiren, anti-faşist eylem ve güç birliğinin somutla nasıl sağlanması gerektiğini belirtti. Anti-faşist eylem ve güç birliğinin sağlanmasında en geniş birlikten yana olduklarını, fakat maddeler ile birleşik terörizmlerin birlikteliği içinde birlikteliği olmadığını, önemli olan işçi ve emekçi sınıfların örgütlü birleşik güç haline gelmesi olduğunu açıkladı.

ANKARA'DA -FAŞİZME KARŞI BİRLİK VE DAYANIŞMA- TOPLANTILARI DÜZENLENDİ

Ankara İl Örgütü tarafından düzenlenen -Faşizme karşı birlik ve dayanışma- toplantıları başarılı bir biçimde sürüyor. Önümüzdeki günlerde de daha başka İlçelerde yapılacak olan bu toplantıların ilk ikisi Çankaya ve Yenimahalle İlçe Örgütleri tarafından gerçekleştirildi.

Çankaya toplantısı 18 Eylül 1977 Pazar gecesi yapıldı. Yenimahalle toplantısı 24 Eylül 1977 Cumartesi gecesi yapıldı. Toplantıya ilçe temsilcileri seminerden işçi ve emekçiler arasında, Varlık, Gazı Mahallesi, Şentepe, Güllüca, Beştepe, Mamukluk ve Sincan sınıfları, Yenimahalle dışından gelen emekçiler ve gençler birlikte yüksek bir katılım gerçekleştirildi.

Gecenin en büyük özelliği faşizme karşı birlik ve dayanışmasının Yenimahalle İlçe semineri içinde somut adımlar alınmasına yarımcı olması ve bu konuda denen sağlanması oldu. İlçe Başkanımız geçici açış konuşmasından sonra TÖB-DEB Sincan şubesi Sekreteri Muharrem Yılmaz, Halkevi Sincan Şubesi Başkanı Kemal Kalyacıoğlu ve Partimiz MYK Gresi ve Sosyal Genel Başkanı Orhan Keleş bir konuşma yaparak faşizme karşı birlik ve dayanışmaya ilişkin görüşlerini belirtti.

Konuşmalar -faşizme geçit yok-, 'kahrlosuz faşizme' ve -örgütlü halk yenilemez- sloganlarıyla yer yer kesildi. Daha sonra İşçi Kültür Korosu ve Ozan arkadaşlarımız Bahri Saltık başkanlığında konuşma artırdılar. Çok konuşan ve konuşulmuş geçen Partimizin aldığı görüşü güvencik önlemleriyle hiçbir olay çıkmadığını geçmesini Yenimahalle içinde olumlu etki yarattığı gözlemlendi. Geçide Parti yayınları satıldı ve bağış toplandı.

Partililer Seçim Kurullarında Görev Alıyorlar

Mahalli seçimler için kurulacak ilçe seçim kurullarında hangi parti temsilcilerinin görev alacakları Yüksek Seçim Kurulu kararı ile belirlendi.

Mahalli seçimlerin başlangıç tarihi olan 3 Kasım'dan altı ay önce en az 15 il çevresinde bütün ilçeleri ile örgütlü olan partilerle TBMM birleşik toplantısında grubu bulunan partiler ilçe seçim kurullarına temsilcileri verebileyorlar.

Yüksek Seçim Kurulunun 3 Mayıs'a göre ilçeleri Bakanlık ve TBMM Başkanlığı eliyle yaptığı inceleme sonucu verdiği kararın ilgili bölümü şöyledir:

1 — Türkiye Büyük Millet Meclisi Birleşik toplantısında grubu olan siyasi partilerin Adalet Partisi, Cumhuriyet Halk Partisi, Milliyetçi Hareket Partisi ve Milli Selâmet Partisi oldukları ve bunların ilk genel kongrelerini yaptıkları anlaşılmıştır.

2 — Türkiye Büyük Millet Meclisi Birleşik toplantısında grubu bulunamamışa beraber ilk genel kongrelerini yapmış ve en az beş seçimin çevresinde bu seçimlerin başlangıç tarihi olan 3 Kasım 1977 tarihi itibarıyla en az altı ay önce yani 3 Mayıs 1977 Sah gününe kadar il ve ilçe teşkilatlarını (merkez ilçe dahil) kurmuş olan siyasi partilerin de.

Cumhuriyetçi Güven Partisi, Demokratik Parti, Türkiye Birlik Partisi ve Türkiye İşçi Partisi olduğu bildirildi.

a — Cumhuriyetçi Güven Partisinin Adana, Amasya, Antalya, Bilecik, Bingöl, Bolu, Burdur, Çorum, Gaziantep, İçel, Kastamonu, Kayseri, Kırklareli, Kocaeli, Konya, Kahramanmaraş, Nevşehir, Niğde, Ordu, Samsun, Sivrihisar, Tokat, Uşak, Yozgat yöresindeki il (seçim çevresi) merkez ilçe dahil bütün ilçelerde.

b — Demokratik Partinin, Amasya, Çankırı, Antalya, Aydın, Burdur, Bursa, Çorum, Denizli, Ekişehir, Gaziantep, Hatay, İçel, İstanbul, Kayseri, Kocaeli, Konya, Kütahya, Manisa, Kahramanmaraş, Muğla, Niğde, Ordu, Rize, Sakarya, Sinop, Tokat olmak üzere 20 ilde (seçim çevresinde) merkez ilçe dahil bütün ilçelerde.

c — Türkiye Birlik Partisinin, Adana, Amasya, Ankara, Bingöl, Çorum, Erzurum, Gaziantep, İçel, İstanbul, Kocaeli, Kütahya, Malatya, Sivrihisar, Tokat, Uşak, Yozgat olmak üzere 16 ilde (seçim çevresinde) merkez ilçe dahil bütün ilçelerde.

d — Türkiye İşçi Partisinin, Amasya, Ankara, Bursa, Çarşamba, Denizli, Ekişehir, Hatay, İçel, İstanbul, İzmir, Kocaeli, Kütahya, Manisa, Muğla, Niğde, Tokat olmak üzere 16 ilde (seçim çevresinde) merkez ilçe dahil bütün ilçelerde.

Teşkilatlarını kurmuş buldukları anlaşılmıştır.

3 — Millet Partisi, Türkiye Sosyalist İşçi-Sosyalist Devrim Partisi, Vatan Partisi, Türkiye Emekçi Partisi, Demokrat Parti ve Niğde Partilerinin yerel idare seçimlerinin başlangıç tarihi olan 3 Kasım 1977 gününden itibaren en az altı ay önce en az 15 il ve ilçede (merkez ilçe dahil) teşkilatlarını kuramadıkları anlaşılmıştır.

O halde 1 Ekim 1977 tarihinden itibaren kurulmasına başlanacak ilçe seçim kurullarına katılmaya hak kazanan siyasi partilerin.

Adalet Partisi
Cumhuriyet Halk Partisi
Cumhuriyetçi Güven Partisi
Demokratik Parti
Milliyetçi Hareket Partisi
Milli Selâmet Partisi
Türkiye Birlik Partisi
Türkiye İşçi Partisi
olduğuna karar verilmesi gerekir.

Kurulmuşunun 27/9/1977 günü ve 1903 sayılı kararlarıyla 13 Ekim 1977 Cumartesi gününden itibaren kurulmasına başlanacak ilçe seçim kurullarının kararlaştırılması olan ilçe Seçim Kurullarında da seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında 299 sayılı Yasanın 15. maddesi doğrultusunda kurulmasına karar verilmiştir.

Sonuç:

1 — 1 Ekim 1977 Cumartesi günü kurulmaya başlanacak il seçim kurullarının seçimlerini Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında 299 sayılı Yasanın 15. maddesi uyarınca kurulmasına,

2 — 1 Ekim 1977 Cumartesi günü kurulmasına başlanacak olan ilçe seçim kurullarının, bu kurullara katılmaya hak kazanmış olan Adalet Partisi, Cumhuriyet Halk Partisi, Cumhuriyetçi Güven Partisi, Demokratik Parti, Milliyetçi Hareket Partisi, Milli Selâmet Partisi, Türkiye Birlik Partisi ve Türkiye İşçi Partisinin, o ilçede teşkilatları bulunmak şartıyla, ed istemek suretiyle ilçe seçim kurulları başkanlıklarınca kurulmasına

Tarsus ilçe Başkanımız Maocu Bir Gurubun Saldırısına Uğradı

Tarsus'ta ilçe Örgütü Başkanımız, TOB-DEM Şube Başkanı ve TOB-DEM ilçe yöneticileri bir grup Maocu'nun saldırısına uğradılar ve yaralandılar. Olaya ilişkin olarak Merin il Başkanı basına açıklamaya yaptı. Yerel basında yayınlanan açıklamaya şöyledir:

"Çarlık kapitalist düzenle kapitalizmle-meye uğraşan Türkiye büyük sermaye ve toprak ağaları emekçi halkımıza yüklediği sorun zamları ve devalüasyonu unutturmak için saldırganlığına arttırdı.

ADAKO'nun 18 Eylülde Ceyhan'da düzenlediği taban faaliyetlerini protesto mitingini gagesinden saptırmak ve bozmak isteyen Çukurovalı sermayedarların ve toprak ağalarının emellerini iletme getiren ve kendilerine MAO'cu denen boğuncuların tüm ötekelleri gibi burada da Miting hareketi görevlileri tarafından militleştirilme sokulmuşlardır.

Bireysel terörü benimseyen bu küçük burjuva temsilci 20 kişilik MAO'cu Bozkurt gurubu 18 Eylül 1977 gecesi Tarsus'ta evlerine giden TIP ilçe Başkanı ile TOB-DEM Şube Başkanı ve TOB-DEM ilçe yöneticilerini mahpus hırsızlarca yaraladılar. Kriminelleri bizzat elleriyle tutarak derin emekçilere kitle örgütlerinden tecrit edilmekte diler.

Bilimsel Sosyalist hareketin disiplinine sayık uyduramayan ve sokak kabadayılığını devrimciğe sananlar işçi sınıfı ve emekçi halkın kazanmış ekonomik demokratik haklarını koruyup geliştirmek için verecekleri kararlı mücadele sonunda erip gidiceklerine inanan örgütümüz bu adice saldırıyı nefretle kınar.

Piraziz'de Halk Görev Satışına Yardımcı Oldu

Bulanak ilçesine bağlı, Piraziz Bucagında 6 Ekim Perşembe günü GÖREV satan ilçe başkanı Ali Turan ve ilçe sekreteri İker Sinan bir MFP'linin saldırısına uğradı. Piraziz halkı olaya tepki olarak "Piraziz'de GÖREV gazetesi satışı kimsenin engelleyemez" bu gazete buraya satılacak" diyerek saldırganın üzerine yürüyerek uzaklaştırdılar. Bu arada Piraziz'de GÖREV'in tümünü satın aldılar.

Olayın duyulması üzerine, 1 Ekim 1977 Cumartesi günü yapılan basın toplantısı karşılıklı eleştirilerle değerlendirildi. Halkın görevi olay yerine gelerek gazete satışına yardımcı olmalarıdır.

İşyerinde Somut Sorunlardan Kalkarak Kurulan İşlikiyi Geliştirmek

Ankara İli Çankaya ilçesine bağlı bir çabamba yerleşkinin somut çalışmalarını değerlendiren bir yazı:

Ekimbiniz çalışma alanı, 50 işçi çalıştırıyor. Bir işyeridir. Çğ yından biri sendikacıdır. Sendikal çalışmaların başlağıdır. Önemde işçiler çok bir bilince düzeyinde idi. "Solucunluğu kötü olduğumuzu" kabul ettirmek bile sorun oluyordu. Ancak, işyerinin yoğun basını, 12-18 saatlik çalışma koşulları ve çok düşük olan ücretler sendikacıların eğilimlerini güçlendirirdi. Sonuçta işçiler sınıf ve kitle sendikacıları ilkelerini uygulayan bir sendikada örgütlendiler. Sendikamız doğru ve ilkel çalışmalarına işyerinde bilince düzeyi yükselmesine başlağı.

Geçen yıl, bağli bulduğumuz konfederasyonun da müdahalesiyle, sınıf sendikacılığın yitirilen yöneticileri tasfiye edildi. Yeni yöneticilerin sendikayı ilkellerinden nasıl saptıracağıları sonradan açıkça görüldü. Ancak, işçilerde daha o zamandan yeni yönetime karşı bir tavır doğdu. Bu tavır özellikle, eski yöneticilerin tutarı ve başlarını çalışmalarına duyulan saygıdan kaynaklanıyordu. Yeni durumda sendika yöneticilerinin işyerinin sorunlarına kayıtsız kalıyordu. Sendika bünyesinde ise kendilerini ortbas etme amacıyla Partili olan eski yöneticiler ve Partili aleyhine propagandaya sarılıyordu. Fakat bu silah geri tepti. Yeni yönetimin çalışma tarzı da Partili olan eski yöneticilerin başarısız sınıf sendikacıları da, gözler önünde idi. O dönemde ilkölu düzeyinde çalışmaktaki olan bir işçilerin çalışmalarına da buna eklenince işyerinde yeni kişiler kazanıldı. Bu işçiler aynı zamanda sendika temsilciliğinde ve kurullarda görev alan öncü kişiler.

İşyerinden üyeler kazanılmasıyla Şubat 1977 de ekimbiniz kuruldu. Daha önce ilkölu düzeyinde çalışmam durumunda olan ekip'ten iki üye de yönelik olarak ekimbinize girdiler.

Çalışmalara, tek tek bütün işçileri kapsayan, işyerinin genel bir değerlendirilmesini yapararak başlağı. Kurucamız işçilerin önceliklerini ve derselemlerini saptamaya çalıştı. Buldukları bilince düzeyi ve Partiyi eğilimleri daha yüksek olan arızacıların aktif olarak parti çalışmalarına katılmalarını amaçladık. Diğer işçilerin işçileri Partiyi tanıtmak ve ilgil uydurmak gibi bir hedef saptırdık. Bir başka konu da aynı işyerinde çalışan diğer işyerlerindeki arkadaşlarımızın ilkelimizle olanı. Ekip alanımız çalışmada olmakla birlikte, henüz çabamız ekibi bulunmuyor. Bu işyerindeki ilkelimiz sürdürülmeye ve güçlendirilmeye karar verdik.

Eğitim konusunda malzememizi a) Partili yayınları, b) Bilimsel sosyalizmin temel eserleri olarak sınıfladık. Çalışma biçimimizi ayrı ayrı hazırladık. Birlikte değerlendirme şeklinde özetleyebiliriz. Konuşma biçiminde belli bir sıralama yapmadık. Karşılaştığımız sorunlara ve Partili çalışmaların güncel konularına göre çalışmayı; kararlaştırdık. Örneğin: Sendikal mücadele (sınıf sendikacılığı ve... Yurt ve Dünyadan) ve propaganda-sitasyon (Devrimci eğitim... Kainin) gibi.

5 Haziran seçimleri çalışmalarımızın yeni yeni oturmaya başlağıdır. Bir dönem rastledik. Seçim döneminin yoğun çalışmaların planladığımız işleri uygulama bakımından oldukça yararlı oldu. İşyerinde yayın satışı yoğunlaştı. Partinin ve sosyalizmin yaygın propagandasına başlandı. Partiyi yakınığa eğilen bazı arkadaşlar, bildiri dağıttılar, gazete satışı, afiş asma eylemlerine katıldılar. Ancak bu çalışmalar bütün propaganda süresince düzenli olarak yürütüldü. Bunda ekimbiniz tam anlamıyla yerleşememiş olması ve işyerimizin üç vardiya çalışıyor olması bir oyandı.

Seçim döneminde en önemli sorunumuz, yoğun propaganda çalışmalarına ekbin için işçilerin birliktir yürütömemek oldu. Bu ekimbinize rağmen, Parti ile işçiler arasında ilk sıcak bağların kurulması bizim açımızdan çok önemli bir sonuç oldu.

Seçimlerin etkisinde işyerimizde önemli sorunlar oldu. Bir dönem başlağı. Bizlerin yeni aynı yoğunlukta çalışmalar sürdürmeme, Partimizi seçicilerle sınırlı bir mücadele yürütmeğimizin anlattığımızı konuşuldu.

Patron sendikayı tasfiye amacıyla toplu işçi çıkarma girişiminde bulundu. Partili işçiler diğer öncü işçilerle birlikte, sendika yöneticilerinin kayıtsız tavırına rağmen bu girişimi önlemeye başladılar. Bir yandan sendika görevli girişimleri yapmaya zorlandı, bir yandan da işyerinde birliği ve direnci güçlendirmeye ve geliştirmeye işçi çalışmalarını yürüttü. Eyle edilen sonuç Partinin ve Partililerin saygınlığına daha da arttırdı.

Simdiki kadarki çalışmalarımızda bir çok eksikliklerimiz oldu. Örneğin yaygın satışı, parti çalışmaları ve birleşik birleşik gücünün aynı alıcılarla birlikte anlaşılmasını hedef olarak belli bir başarı elde etmedik. Aynı alıcılarla birlikte anlaşılmasını hedef olarak belli bir başarı elde etmedik. Aynı alıcılarla birlikte anlaşılmasını hedef olarak belli bir başarı elde etmedik.

ve verimlilik oluyor, ev ziyaretleri ise yaygın olmaktadır. Partililer toplantılara katılan ancak çok yakın sempatioları oluyor. Sonuçta, yaygın olarak tüm işçilerle tanışmak, mevcut bağları güçlendirmek için toplu halde bir devrimci tıyatroya gitmeye karar verdik. Bu, çok yararlı oldu.

Bir başka eksikliğimiz sityasyon-propaganda tecrübesizliği. Toplantı ya da sohbetlerde çok kez politik ve ekonomik sorunların açıklanmasında emekçilerle bağlantı kuramıyorduk. Son ayların yoğun mücadele ortamında tecrübeniz hızla artıyor.

İşyerimizin bir özel sektör işletmesi olması önemli mabazetimiz ve sınıf mücadelesinin daha çiplak ortaya çıkmasına olanak sağlıyor. Hemen her gün yeni sorunlar, patron onurları çıkıyor karşımıza. Bunları ancak, heran mücadelemizi geliştirecek, söke söke aşabiliyoruz.

Somut durumun bu zorlaması ve yoğun mücadele ortamı tecrübenizi arttırıyor. İşçi arkadaşlarımızın mücadele bilincini geliştiriyor. Bu da, işçilerimizde olsun, işlevsel ve politik bilincimizden çalışmalarımıza için olsun sağlam bir temel oluşturuyor.

Ancak, bu koşulların bir ikinci etkisi daha var. Ekibin özellikle ilçe dönük çalışmalarında (eğitim, periyodik toplantılar, iş bölümü vb.) bazı zorluklar varıyor. Günümüz sorunlarımız ve mücadelelerimiz bu tür çalışmalarımızda dengeli yürütebilmek yöntemleri denemeye yeni yeni başlayabildik.

Bütün bu süreç içinde işyerinde bilince düzeyi önemli bir yükselmeye gösterdi. Önceleri "sol" sözcüğü bile kuskuya bakılırken, bugün sözcüğü sempati, an zandan ilgil duyanlar değil de az değil. Birkaç ay önceki kadar MFP'li olarak bilinen bir işçi, bir sempatioların arkadaşımıza konuşurken; toplu işçi çıkarma konusunda Partili arkadaşlarımızın mücadelesine değinerek, "TIP ilerleni mücadele içindeki aktif tavrlarınaduyduğu saygıyı belirtiyor. Bütün suçlama ve saldırılara rağmen, bu çeşit mücadele günlerinde bir işçi arkadaşımız daha üyeliğin için Partimize bağlanıyor.

Su andaki durumumuz ve elde ettiğimiz kazanımlar, sendikamız Partili olan ilk yöneticilerinin, ilkölu düzeyinde çalışan öncelik ekibin ve ekimbiniz, ardarda gelen çalışmaların birliktir yürütmeğe olanak sağladı.

Partiyi işçi partisi

Partiyi işçi partisi

örgütlü birleşik gücün yenilmez

Hedef, Faşizme Karşı Kitlese Birliği Sağlamaktır

İstanbul İl, Kartal İlçesine bağlı bir oturma yer ekibinin çalışmalarını değerlendiren bir yazıdır.

Ekibimiz henüz iki aylık geçmişli olan çok yeni bir ekip. Kuruluşundan bir ay sonra kısa sürede mahalle içinde olumlu ilişkiler oluşturmaya başladığımız ve düzenli haftalık toplantılara bağlı düzeyimiz artırılabilir için yığın organizmasını düzenli yazılı olarak okuyup derinlemesine tartıştığımız belirtmek isteriz.

Mahalle ekipleri için yapılırsa gereken en önemli şey o mahallenin sorunlarına sahip çıkıp çözüm doğrultusunda öncülük etmektir. Bunun için öncelikle o mahallenin toplumsal yapısını öğrenip çalışmalar ona göre planlanmalıdır. Seçim sonuçlarını değerlendirmek bu çalışmaya yardımcı olabilir.

Su anda, özellikle mahalle ekipleri için oluşturulacak ilişkilerin temelinde "Görev-satış" yatıyor. Bunun için "Görev" satışında nasıl bir yol izlediklerimize ele alarak bakılmak istiyoruz. Özellikle seçim çalışmalarında il, çalışma ekibinin satışı başına sadece kısa sürede fazla gazete satmayla iddualıdır. Sayışal artı öncemdir ama yazı zorlamaları bu sayışı artırarak yerine onun içinde olumlu unsurları da daha iyi ve köklü ilişkiler oluşturmaya çalışmalıdır. Bunun için ekip alınmazlık işlemlerini gazete almakla ilgili sadece al. "Görev" ver parayı biçiminde bir ilişki kurmak yerine, aykırı olduğu da olsa taşıyıp bir çift söz etmeyi uygun görürük. Bir saatte 40 yerine 20 gazete satışta ama olumlu ilişkilerin başlangıcına da böyle sağlayabiliriz. Fazla zaman harcamanın önüne geçmek ve gazete almakları bir daha rahatsız etmek için tek bütün sokaklar ve bütün evler hakkında not almaya başlarız. Artık birçok yer işi hacıramızın hemen aynı sayıda "Görev" satılıyor. Öyle umuyoruz ki 3 veya 4 sayı sonra bize eve uğrayacak yazımız o kadar gazete alıp tümünü satabileceğiz. Bu bize olumlu ilişkiler başlatığımız kişilerle daha fazla ilgilenmeyi sağlar ve sağlarcağı.

27 Ekim 1975 tarihli "Çalışma Ekibi Hakkında Genelge" -Çalışma Ekibinin Görevleri- ara başlığı altında şunu belirtiyor:

meve giderceğiz. Satış sırasında, alacaklarından emin olduğumuz kişiler ele bulamazsak yayınlarımızı ya konuşmaya bırakıyor yada bir not yazıp kapının altından atıyoruz, paralarını ise daha sonra uğradığımız zaman alıyoruz. Böylelikle ilişkilerimiz karşılıklı güvene bağlı olarak ta gelişmiş oluyor.

Kurmaya başladığımız olumlu ilişkileri pekiştirme ve daha güçlüleri daha derinlemesine açılmak için diğer yayınlarımız da satmaya başladık. 80 "Görev" sayılan bir mahalleye 10 tane "Yürüyüş" ve 20 kadar "Örgütülü Birleşik Güç Yenilmez" broşürü verebildik. "Yürüyüş" ve broşür satışımız yerlerde biraz daha fazla kalıp bazı önemli ve güncel konuları ele alıp tartışmaya başlandı. Su sıralarda ele aldığımız en önemli konu demokratik güçlerin birliği sorunları. Fakat bu kısa yada bir konu olduğundan sürekli gündemimizde yer almaktadı. Şimdiye kadar yaptığımız görüşmelerde olumlu izlenimler edindik. Bunun da geliştirileceğimizi umuyoruz. Mahallelerimizde güçlüğü sorununa ilk aşından büyük önem veriyoruz. Birincisi yerli düzeyde, her mahalle ve giderik işle biriminde güçlüğü konusunda, önemli meseleler katedilir ve faşizma güçlerin orada çok salması iyiden iyiyi zorlar. İkincisi ise genel düzeydeki önemli güçlüğü konusuna olumsuz yaklaşan kuruluşların tabanıyla ilçe ve il düzeyinde bir yaklaşıma sağlanabilir. Bu da giderik merkez yönetimlerinde yayınlanır.

27 Ekim 1975 tarihli "Çalışma Ekibi Hakkında Genelge" -Çalışma Ekibinin Görevleri- ara başlığı altında şunu belirtiyor:

— Çalışma alanı içine girilen köy-çarşılarında etkin olmaya çalışmak, yönetim kademelerinde görev almak, buna karşın emek, bu örgütlerin amaçları doğrultusunda demokratik bir kitle örgütü olarak görev bölümlerine sırayla güçlükle önlenmiş ti. Şimdi ise gene yerelci yapılar içindeki kitaplar ve resmi evrak tahrir edilmiş, daktilo ve benzeri demirbaş eşyalar alınmış, duvarlara ölüm tehditleri ithiva eden çirkin yazılar yazılmıştır. Diğer yandan Merkez İlçe başkanımız ev kapısına bırakılan kağıtlara devamlı olarak ölüme tehdit edilmektedir. Emniyet makamları bu olaylar karşısında en ufak bir tehdit almaz gibi yetkili arkadaşlarımızı kerdilerinin aklı bozurlarını unutmus görürceğiz binalmızı bu zarurumlarını önemştir.

Genel Merkezimiz olayla ilgili görüşleri görüşlerimize bağlamıştır.

Merzifon İlçe Örgütü Kby Toplantıları Düzenli Oluyor

Amsya İl, Merzifon İlçe örgütü, 2.10.1977 günü Karatepe köyünde de kahve toplantıları düzenledi. İlçe üyeleri yanısıra il görevlisi partililer de katıldığı toplantıya 50 civarında kişiyle katıldı.

Toplantı, İlçe Başkanı Kaya Demirgin'in açılış konuşmasıyla başladı. İlçe Başkanı I. ve II. MC lükatlarının ilçe ve emekçilere uyguladığı ekonomik ve anti-demokratik baskıları anlattı. Sermaye sınıfı partilerinin niteliklerini ortaya koydu. Konuşmasının son bölümünde ilçe ve emekçilerin partisi TİFİN sermaye sınıfının tüm baskı ve saldırılarına rağmen Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm yolunda kararlı bir şekilde yürüttüğünü belirtti.

Daha sonra İl Başkanı Abdin Kök arkadaşımız kapitalizmin sermaye sınıfının düzeni olduğunu, daha çok ark elde etmek için ilçe ve emekçilere baskı, terör ve yoksulluk getirdiğini söyledi. İlçe sınıfının ve mücadelesi emekçi kitlelerin kurtuluşunun sosyalizm olduğunu vurgulayan İl başkan, daha sonra güncel olaylara değinerek, tam tıhan fiyatlardan ötürük ve işsizlik nedeniyle, CHP'nin izlediği politikayı ve yaptığı tutarız muhalefet eleştirerek CHP'nin kitle emekçilerin korkutmuşu söyledi. Konuşmasının son bölümünde anti-faşist güç ve eylem birliğine partimizin nasıl bağlı olduğunu anlatarak "Örgütülü birleşik güç yenilmez" diyerek konuşmasını tamamladı.

Toplantının son bölümünde köylülerin sorunları dinlendi ve sorular sorular konuşmacı arkadaşlar tarafından cevaplandırıldı.

Samsun İl Merkezimiz İkinci Kez Tecavüze Uğradı

Samsun İl merkezimiz 15.10.1977 Cumartesi akşamı saat yirmi sıralarında ikinci defa tecavüze uğradı. Daha önce kapısı zorla kırılarak içeri girilen merkezimiz yakınlarda iftaya vastasıyla yangın binasının diğer bölümlerine sırayla güçlükle önlenmiş ti. Şimdi ise gene yerelci yapılar içindeki kitaplar ve resmi evrak tahrir edilmiş, daktilo ve benzeri demirbaş eşyalar alınmış, duvarlara ölüm tehditleri ithiva eden çirkin yazılar yazılmıştır. Diğer yandan Merkez İlçe başkanımız ev kapısına bırakılan kağıtlara devamlı olarak ölüme tehdit edilmektedir. Emniyet makamları bu olaylar karşısında en ufak bir tehdit almaz gibi yetkili arkadaşlarımızı kerdilerinin aklı bozurlarını unutmus görürceğiz binalmızı bu zarurumlarını önemştir.

Genel Merkezimiz olayla ilgili görüşleri görüşlerimize bağlamıştır.

Yargıtay 8. Ceza Dairesinin Kararı

Siverek İlçesinde, 5 Haziran seçimleri nedeniyle Partililer -Sosyalizm Bayramı Meclise Dikelim- yazılı afişleri duvarlara asılmaktan tutuklanmış ve kafalete serbest bırakılmışlardı. Yargılama sonunda Siverek Sulh Ceza Mahkemesince Partililere T.C.K. 258. maddesi uyarınca birer ay hapis cezası verilmiştir.

Siverek İlçe Başkanı Necati Şaybhan, avukat olarak girdiği bu dava sonucunda, kararı tenyiz etti ve Yargıtay 8. Ceza Dairesi karar bozdu.

Diğer ilçe ve il örgütlerimizin bilgilenmesi bakımından Yargıtay 8. Ceza Dairesinin kararını aşağıda yayınlıyoruz.

YARGITAY
8 nci Ceza Dairesi
YARGITAY İLAMI
SİC ÜSTÜ
Esas No : 1977/4301
Karar No. : 1977/8188
Tebliğname No : 8/4000
280 sayılı kanunla muhafetlen sanıklar Mehmet Balpetek, Abdulkadir Balpetek ve Abuhafız Özgürşün yapılan yargılamaları sonunda.

15 Ocak 1977 günkü 59/3 ncu maddeleri uyarınca Mehmet ve Abdulkadir I. er ay hafif hapis Abduhafız ise 20 gün hafif hapis cezaları ile mahkumiyetlerine. 647 sayılı kanunun 4 ncu maddesi gereğince Abduhafızın cezasının paraya çevrilerek 200 lira hapis para cezasıyla hükümlü olduğuna dair (Sİ-VEREK) Sulh Ceza Mahkemesinde verilen 26.10.1977 günkü 197/139 esas 137 karar sayılı hükümlü süresi içinde Yargıtay'ca incelenmiş sanıklar vekili tarafından istenilen ve şart depe paraları ile yerine getirilmiş olduğundan, dava evrakı C. Başsavcılığında tebliğine ile dalayla gündümlük adli ara verme esnasında acele ve tutuklu işlere hakmakla görevli, nöbetçi ceza heyetine incelenerek gerçeği düzeltilmiştir.

298 sayılı kanunun 37 nci maddesi uyarınca seçime katılan siyasi partilerin duvarlarına asmaları seçimden bir gün önce saat 15'e kadar serbest olup 298 sayılı kanunun 49 ncu maddesi uyarınca seçim kurullarının denetim ve düzenlemesi alanında ve seçimden 21 gün önce sabahında başlayan propaganda dolayısıyla bir serbestlik seçim kurullarının göstersceği yerlere duvar ilanı asmaları gereğiyle sınırlandırılmıştır. 298 sayılı kanunun 60 ve 61 nci maddeleri bu nedenle 49 ncu maddede belirtilen süre için söz konusudur. Olayda duvar ilanı asmaları 12.5.1977 gününe ilişkin olup 49 ncu maddede belirtilen sürenin dışında kalmaktadır.

O halde sanıkların eylemlerinde yetkili mercilere lama düzeni ve görevi suçundan alması tedbirler ayrıklı olarak 298 sayılı kanunun kapsamına girer propaganda ve kanunun 60-61 nci maddelerine aykırı davranış bulundukları ve iddianame kapsamındaki suç oluşmadığı halde yazılı şekilde hüküm tesisi.

Bozmayı gerektirmiş sanıklar vekilinin tenyiz itirazları bu itibarla yerinde görülmesi olduğundan hükümlü baskın tepeden dolay istemiyle HÜZMÜL MAMASIN' depe paralarının geri verilmesine 28.8.1977 gününde oy birliğiyle karar verildi.

Başkan Üye Üye
F. Durudogan N. Şevkin C. Sonbay
Üye Üye
O. M. Kılıç S. Korkmaz

Yerel Seçim Takvimi

Yüksek Seçim Kurulu'na verilen muhtelif kararlar uyarınca düzenlenen seçim takvimi aşağıdadır.

16 Ekim - 31 Ekim 1977 :
a. Sandık seçmen listelerinin ilgililerce yazımı;

b. İl Yönetim kurullarımızın üst kurul temsilcilerinin ataması ve merkez kontenjanı kullanıp kullanılmayacaklarını belirlemeleri.

3 Kasım 1977 Perşembe :
Seçimin başlangıcı günü. Bugün ilçe seçim kurullarınca ilçe sınırları içinde Belediye ve İl Genel Meclisi'ne seçilecek üye sayıları ile hangi sayılı partilerin o ilçede teşkilatı varsa onlara bir yazı ile bildirilecektir.

Aynı gün, Ankara, İstanbul ve İzmir'de İl Belediyeleri sınırları içinde kalan ilçelerde kaçar Belediye Meclisi üyesi seçileceği il seçim kurulları tarafından saptanarak ilan edilecektir.

4 Kasım 1977 Cuma :
Sandık seçmen listesinin askıya çıkarılması.

8 Kasım 1977 Pazartesi :
Parti merkezlerinde aday yoklaması yapılacaktır. (Bu aday yoklamaları, milletvekili ve senato seçimlerinde farklı olarak seçim kurullarınca ve onların gözetiminde değil, parti merkezinde parti yöneticilerince yapılacaktır.)

7 Kasım - 8 Kasım Salı 17.00'ye kadar :
Aday listelerinin ilçe seçim kurullarına "aldını belgesi" karıştırdığı verilmek.

8 Kasım Çarşamba 12.00'ye kadar :
İlçe seçim kurullarının adaylar hakkında yapılacak inceleme sonunda aralar partilerde veya niteliklere bir eklektik veya ayrıklı görüldükleri, yahut listelerden herhangi bir nedenle ekisi aday gösterilmesi halinde bunları ilgili sayılı partinin ilçe başkanına bildirmesi.

9 Kasım Çarşamba 12.00-17.00 arası :
İlgili siyasi partilerin eklektiklerini tamamlaması. (Saat 17.00'ye kadar yeniden tamamlanmış listeyi vermeyen parti o ilçede seçime katılmaz.)

10 Kasım Perşembe :
İlçe seçim kurullarının yerel vatandaşlara aday listelerini geçici olarak ilan.

10 Kasım Perşembe saat 17.00 :
Sandık seçmen listelerinin askıdan indirilmesi. (4-10 Kasım arasında listelere ilgililer tarafından itiraz edilebilir.)

11 Kasım Cuma 17.00'ye kadar :
a. Aday listelerine ilçe seçim kurulu nezdinde itiraz süresi.

10-12 Kasım Cumartesi 17.00'ye kadar :
a. İtirazların seçim kurullarına karara bağlanması ve ilgililere tebliği.

b. Bu süre içinde listelerize herhangi bir itiraz vakti olup seçim kurullarına aydınlatma bizi bir karar verilişle edilebilir. 12

12 Kasım - 15 Kasım Perşembe sabahından 12 Kasım Cumartesi akşamına kadar ilçe merkezine mutlaka açık bulundurulmalı ve evrakı alacak nöbetçi bulunmalıdır.

13 Kasım - 15 Kasım Salı 17.00'ye kadar :
Sandık seçmen listelerinin yapılan itirazların ilçe seçim kurullarına karara bağlanması.

14 Kasım Pazartesi 17.00'ye kadar :
İlçe seçim kurullarının aday listeleri hakkında karara karar ilgililerin il seçim kurulu nezdinde itiraz süresi.

16 Kasım Çarşamba 17.00'ye kadar :
a. İlçe seçim kurullarının bu itirazları kesin olarak karara bağlaması ve bu kararın derhal ilgili ilçe seçim kurullarına ve ilçe başkanına tebliği.

b. İlçe seçim kurulların kesin karar dolayısıyla siyasi parti aday listesinde eklektik hasil olmupsa, ilgili parti tarafından eklektikler sonra gelen aday ve yedeklerin bir üst sayıya kaydırılarak en alta yedeklerin son sırasında hasil olacak boşluk doldurulmak suretiyle tamamlanması ve böylece elde edilecek yeni listenin, kesin kararın tebliği saat ve dakikasından başlayarak en geç 48 saat içinde ilçe seçim kurullarına "aldını belgesi" karıştırdığı verilmek. (Bu süre içinde ve yukarıda belirtilen usulle eklektiklerin tamamlanacağı yeni listelerin editlen listeler bahşılacaktır. Bu itiraz bizim düğümünde da yapılmış olabilir) il seçim tey veremeyen parti o ilçede seçime katılmayacaktır. 14-16 Kasım saat 17.00 ye kadar kurulların kesin karar tebliği edilebileceğinden ilçe merkezine mutlaka açık bulundurulmalı ve evrakı alacak yeni listeyi tam zaman edere yetkili ilçe merkezinde hazır olmalıdır.

c. Sandık seçmen listelerinin kesinleşmesi.

16 Kasım Cuma 17.00'ye kadar :
Hakkında itiraz edilen ve itirazlar kesinleşen listeler yeni adayların eklektik ve son biçimiyile ilçe seçim kurullarına verilmeye olacaktır.

19 Kasım Cumartesi :
Kesin aday listelerinin ilanı.

29 Kasım Salı sabahı - 10 Aralık Cumartesi saat 18.00 :
Özel seçim yasalarının görüş yapılacak propaganda serbestliği önemi.

17 Kasım - 7 Aralık Çarşamba :
Seçmen kartlarının seçmene ulaştırılması.

3 Aralık Pazartesi - 10 Aralık Cumartesi saat 18.00 :
Partilerin radyo konuşmaları.

Türkiye İşçi Partisi 1. Büyük Kongresi, Partinin özgün görüşlerine ilişkin olarak aldığı kararlar arasında, "Türkiye İşçi Partisi 1. Büyük Kongresi, toplumsal yaşamın her alanında süren bağımsızlık mücadelesini ve sosyalizm mücadelesini genel amaç edinmiştir. Sosyalizm mücadelesinin öncesini de oluşturduğu demokratik özgürlüklerin tesis edilerek, tüm emekçi sınıflardan gençler içinde Partinin yönlendirici ağırlığını artırma ve bu yönlendirmeyi özellikle yitimsiz ve etkin demokratik örgütlenmeyle dönük olarak geliştirme yolunda Partilerin görevli kular- yolundaki karara da yer veriyordu. Bu karar hem bir tebsit yapma bakımına da bu tebsitler kalkarak parti- lerimizin özgün görüşler koymaktadır. Bugünkü durumu aşmak, gençliği anti- fasist mücadelede, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesine örgütlü biçimde seferber etmek sosyalistlerin başarmak zorunda oldukları hayati bir görevdir.

Örgütsel dayanıklılık ve bu durumun olumsuz etkileri- bugün karışıkla çıkması sorunlarıdır. Gerçekten, Türkiye'de süreklilikli olan bir gençlik örgütlenmesinin sağlanmasıdır. Kuruluş tarihleri oldukça eskilere giden bazı öğrenci örgütleri ise, bir zamanlar burjuva ülkelerden tarafında kurtuluşunu, sonradan işlevlerini yitirmiş, tek tabanlı olmayan örgütlerdir. Sosyalistler de gençlik örgütlenmesinde bu durumun önlenimini atmamalıdır. No bugün ne de din, kökü geçmiş mücadelelerden gelen, geçmiş mücadelelerin mirasını devralmış gençlik örgütleri kurulabilirliği değildir. Değerlendirilmesi ve yararlanılması gereken birçok olumlu, olumsuz deneyen geçilmiş olmalıdır birlikte üzerinde yapılan yükseltilmiş temeller altında sayılmalıdır. Bunun nedeni Türkiye'de işçi sınıfı hareketinin nesnel ve tarihsel koşullarına ve buna bağlı olarak işçi sınıfının politik hareketinin durumunda aramak gerekir.

İŞÇİ EMEKÇİ GENÇLİĞİN ÖRGÜTLENMESİ YOLUNDA ADIM ATILAMAMASI GENÇLİK HAREKETİNDE CİDDİ BİR BOSLUK YARATMIŞTIR

Ülkemizde işçi sınıfı hareketinin ve mücadelesinin 120 seneye yaklaşan bir geçmişi olmasına rağmen, bu hareket uzun yollar politik yönlendiricilikten yoksun kalmıştır. 1920'lerden sonra işçi sınıfının politik hareketi sürekli ağır baskılar altında tutulmuş, işçi sınıfı partisi her koşul altında mücadeleyi yönetime yeteneğini tam olarak gösterememiştir. Baskıların, yıl açılış kesintilerinin sonraki dönemleri bir öncekinin mirası zıtlarına inşası yerine, dayanıklılığına ve bu çok raslanmaz, hatta yer yer harekete geçimi inkar edilmiştir. Ancak geçmişin mücadelesi birikimlerinin 1961'de kurulan Türkiye İşçi Partisi'nde ifadesini bulmuştuysa, geleceği olan bir politik örgütlenme dönemi- ne koşuyordu. Türkiye İşçi Partisi 1962'den, kapatıldığı 1971 yılına kadar sosyalist kimliği aşama aşama gelişen bir örgüt olmuştur.

Gençlik Hareketinin

1 - İşçi sınıfı partisi ile aynı bilimsel sosyalist platform üzerinde olmak, başka bir deyişle, işçi sınıfı partisinin gençlik içindeki platformunu oluşturmak, partinin ideolojik aydınlanmasını ve yönlendiriciliğinin önemini her zaman ön planda tutmaktır.

2 - Sosyalizm okulu olmak, eylemlerle ve siyasi olarak yürütülen sosyalizm eğitimleriyle inançlı ve sağlam sosyalistler yetiştirmek, üyelerine işçi sınıfı disiplini ve mücadele ruhunu aşılamak, bu anlamda işçi sınıfı partisinin yönlendiriciliğini oluşturmak;

3 - Yünlensil bir örgüt olmak, işe kazandırma politikası örgütlerinin bir sosyalizm okulu olduğunu unutmamak, dürüstlük, çehşkanlık, samimi olarak sosyalizmi öğretmeye önem olmak gibi özellikleri yeterli saymak;

4 - Proletaryanın çıkarlarına hizmet eden bir örgüt olarak işçi, köylü, öğrenci, tüm gençlik birleşirmek, bunu hedef almak, özellikle işçi-emekçi gençlerin örgütlenmesini büyük ağırlık vermek;

5 - Çeşitli sınıflardan gençlerin toplu olarak bulundukları her yerde, gençliğin faaliyet ve örgütlenme gösterdiği tüm alanlara çalısma yapmak, burulardan üye ve taraftar kazanmak;

6 - Örgütsel bağımsızlığa sahip olmak, atılım ve girişim gösteren, gençlik içindegen önderlerin yetmesini gözetem bir örgüt olmak;

7 - İşçi sınıfı demokratik merkezizyet- çilge bağlı, kalkarak hem devrimci inisiyatif güvencesi altına almak, hem de tek bir önderliğe, tek bir disiplinle, tek bir ideolojiye sahip bir örgüt olmak.

8 - Anti-fasist mücadelede ve tüm sosyalist atımlarda gençliğe önderlik etmek, böylece olarak işçi sınıfı, emekçi sınıfı, öğrenci örgütlerinin de anti-fasist, anti-emperyalist mücadelede safdarına yer alması için her an çaba göstermek.

GENÇLİĞİ ÖRGÜTLEYEBİLMEK İÇİN SADECE PARTİNİN VARLIĞI YETMEZ, İŞÇİ SINIFI PARTİSİ OLARAK KÖKÜ TEMELERE, SAGLAM BİR YAPIDA KAVUŞMUŞ OLMASI DA GEREKLERDİR

12 Mart dönemi sonrasında kurulan gençlik örgütlerinin çoğu bu ilkeliler kimsen savunur görüşmelerine rağmen, hayata geçirecek işleri bir çaba gösterememişlerdir. Çünkü hemen hepsi daha ilk maddede gösterilen ilkele, yani parti- gençlik örgütü ilişkisi konusunda çelişkiye düşmüşlerdir. Bu gençlik örgütlerinin, eylemlerini yönlendiren politik çizgilerini bir sonucu olarak, parti- gençlik örgütü ilişkisini doğru olarak ortak noktada bulabilmişlerdir. Önce bilimsel sosyalistlerin bu ilkeyi yalın şekilde ifade etmişlerdir, mücadele ve eylemlerinde de, esas alınmaları gerekli her tavrık metnin bu şekilde yönlendirilmesini, yani, da, yaşamın katalıtları gibi, işçi sınıfı partisiyle aynı bilimsel sosyalist platform üze-

rinde olmayan gençlik örgütü, işçi sınıfının mücadelesine hizmet edemez. İşçi sınıfının çıkarlarına hizmet etmeyen gençlik örgütleri ise sosyalistleri ancak kendi boyutları içinde ve sınırlı ölçüde ilgilendirir. Başka politik akımlar ne düşünürse düşünün, bu konuda bilimsel sosyalistler çok nettirler: Partiden olmayan gençlik örgütü olmaz. Dünyanın hiç bir yerinde bilimsel sosyalistlerin bir gençlik örgütünde çalışmadıkları sanma, ondan kaçınmaları, parti- kurdurk- ları görmezden. Aynı şekilde, bir bilimsel sosyalist- "Parti yoksa, gençlik örgütlenmek işi partiyi mi bekleyecek" sorusunu sorduğu da görülmüştür. Çünkü bilimsel sosyalizm adına yola çıkan kişiler için, genç de olsalar, parti konusu bir sorun- dur. Gençlik içinde çalışırken bu demagoji- ye sarılan ve keskin- sözcük- lafazanlık yapan partizist devrimciler, gerçekte maakesiz yakalamaktadırlar. Üstelik sadece Partinin varlığı yetmez, onun gençliğin her sorununa en etkili ve başarılı şekilde yaklaşabilmesi için, bir işçi sınıfı partisi olarak köklü temeller, sağlam bir yapıya kavuşmuş olması da gereklidir.

Eğer, işçi sınıfı partisi olarak iddiasıyla birden fazla parti ortaya çıkmışsa ve buna bağlı olarak da aynı ilkeliler savunur görün- mek çok sayıda gençlik örgütü oluşmuşsa, bu ilkeliler terketmek mi gereklidir? "Dünyaya hakimiyet için örgütlenmek" ya da "ülkelerde işçi sınıfının partisi olmak iddiasıyla birden fazla parti ortaya çıkmış ve hatta bunlardan bir kısmını işçi sınıfı içindeki tek tabanlı da oluşturmuş, tek tabanlı da vardır. Ve bu durum bir süre de, hatta uzunca bir süre de devam edebilir. Ama eninde sonunda işçi sınıfı içinde örgütlenip güçlenebilen, işçi sınıfının ekonomik, politik, ideolojik mücadelesini bilimsel sosyalizm düzeyinde yönlendirebilir durumda olan parti, hareketi ağır götürür, öğrenen çizgi, öğrenen hareket o olur. Diğerleri köklü anafor- ları kırarak halinde kenarda kalır. Bu süreç içinde şöyle durumların yer aldığı da görülmüştür: Eğer birden fazla partilerden bunların hareketi işçi sınıfı içinde bir kitle tabanı varsa, yani bir sınıflık güç ve sosyal politik çizgileri arasında da uzlaşmaz farklar bulunmuşorsa, o zaman bu partilerin birleşmesi de gerekli ve tek bir akım halinde, öğrenen akım halinde işçi sınıfı hareketi olarak sürer, gider. Ve bu yol- dan da, her iki tarafı bu süreç yoluyla da işçi sınıfının birliği sağlanmış olur." (B. Boran, TIP 1. Büyük Kongresi Açılış Konuş- malarında) Buradan da anlaşılacağı gibi, gençlik hareketinin birliği, işçi sınıfının birliğini sağlamanın sürece içinde ve aynı ki- tarifi süreç yoluyla sağlanacaktır. Bunun için gençlik örgütünün ilkelileri- tutulması- şapık çabaları, parti- örgütü soru- ru, bu soruların çözümlerine hedefe vartacağı be- lenerek, gençlik örgütlerinin birliği hedeflen-melidir. Unutulmamalıdır ki, tek gençlik örgütü hedefine bir çok ilkelele ancak sosyal- ist devrimden sonra varılabilir. Fakat bugünden belli olan durum, hareketi alıp götürülen, gençlik örgütü diyecek kalınlarda, eğer gerekten meslek, akademik, demokratik faaliyetler ya da sportif işlevleri yönlendirici faaliyetlerdir.

12 Mart dönemi sonrasında kurulan gençlik örgütlerinin çoğu bu ilkeliler kimsen savunur görüşmelerine rağmen, hayata geçirecek işleri bir çaba gösterememişlerdir. Çünkü hemen hepsi daha ilk maddede gösterilen ilkele, yani parti- gençlik örgütü ilişkisi konusunda çelişkiye düşmüşlerdir. Bu gençlik örgütlerinin, eylemlerini yönlendiren politik çizgilerini bir sonucu olarak, parti- gençlik örgütü ilişkisini doğru olarak ortak noktada bulabilmişlerdir. Önce bilimsel sosyalistlerin bu ilkeyi yalın şekilde ifade etmişlerdir, mücadele ve eylemlerinde de, esas alınmaları gerekli her tavrık metnin bu şekilde yönlendirilmesini, yani, da, yaşamın katalıtları gibi, işçi sınıfı partisiyle aynı bilimsel sosyalist platform üze-

Sorumluları ve Görevlerimiz

Gençlik örgütü fikri, meslek, ekonomik, akademik, demokratik, kültürel ya da spor faaliyetleri ile gençlik örgütlerinin varlığına ve mücadelesine anlamı verirken, erada anlamaya çelmez. Sosyalistler gençlik örgütünü tüm gençlik hareket ve örgütlenmelerinin merkezi olarak görürler. Bu niteliğine gençlik örgütü, üye ve taraftarları aracılığıyla, her okulda, her fabrika ve işlikte üye olabildiği tüm örgütlerde çalışmaya başlar bir örgütür. Bu örgütler yakarı- da yapılan işlevlerin birini ya da birkaçını kapsayan örgütler olabilir. Örneğin bir öğrenci örgütü bu işlevlerin hepsini üstlenmiş olabilir. Böyle bir öğrenci örgütüne üye olabilmem için ve çoğu zaman tek kistas o birimde (okul, fakülte ya da üniversite) örgütlenmek olur. Söz konusu öğrenim biriminde öğrencinin ya da bu politik eğilime sahip olması ya da hiç bir politik görüşe sahip olmaması çok önemli değildir. Öğrencilerin politik eğilimleri ne olursa olsun sayısız ortak sorunlar ve talepleri vardır. Ortak sorunların çözümü ve taleplerinin gerçekleştirilmesi için verdiğimiz mücadelede tüm öğrencilerden ortak hareket etmesi zorunlu olduğundan politik eğilimler ikinci planda kalmaktadır.

Türkiye gibi fasist-gerici unsurlarla ilerici-devrimci unsurları arasında keskin bir kutuplaşmanın bulunduğu ülkelerde, bunların bir arada örgütlenmeleri beklenemez. Fakat yine de sorunun da çözümlemesi, öğrenci örgütlerinin daha geniş yasa hak ve olanaklar elde edebilmesi, bu kutuplaşmayı ileritlerin lehine çözebilecektir. Örneğin 12 Mart dönemi öncesinde öğrencilerin faaliyetleri kaybolduktan doğrudan üyesi oldukları öğrenci birlikleri başlangıçta sağcı-gerici güçlerin elindeydi. Ancak, bu birliklerin varlığı, demokratik bir ortam yaratıyor, birlik yönetimini alıp olan grupları görülmeleri kitle içinde serbestçe tartışabiliyorlardı. Farklılar serbestçe tartışabiliyorlardı. Farklılar serbestçe tartışabiliyorlardı her yerde, öğrenci sorunlarına tutarlı ve kararlı biçimde sahip çıkıyor sosyalistler öğrenci birliklerini yönetimi ele geçiriyor. Sosyalistlerin yönetimine öğrenci birlikleri öğrencilerin kolektif iradesini temsil eden örgütler olarak hem öğrencilerin taleplerinin savunulmasında hem de öğrencilerin bağımsızlık ve demokratik mücadelesine etkili biçimde katılmalarına önemli birer araç olabiliyor. Sosyalistler öğrenci birliklerine doğru bir anlayışa yaklaşabildikleri, bu örgütlerin niteliğini yerli yerinde değerlendiribildikleri süreçte, bu devam etti. Burjuvaz, öğrenci birliklerinin ve bu sayede üniversitelerde serbestçe faaliyet gösteren örgütlerin yasal durumunun önemini gördü ve 12 Mart dönemi öğrencilerin yasal olarak kalmamasına, Örneğin öğrenci örgütleri, bir fakülte ya da üniversitenin öğrencilerinin sayısına sınırlı kitleleri bir güce ulaşabiliyor.

GENÇLİK ÖRGÜTÜ VE ÖĞRENCİ ÖRGÜTÜ ARASINDAKİ NİTELİK FARKI NERDİR?

Teğ gençlik örgütü fikri, meslek, ekonomik, akademik, demokratik, kültürel ya da spor faaliyetleri ile gençlik örgütlerinin varlığına ve mücadelesine anlamı verirken, erada anlamaya çelmez. Sosyalistler gençlik örgütünü tüm gençlik hareket ve örgütlenmelerinin merkezi olarak görürler. Bu niteliğine gençlik örgütü, üye ve taraftarları aracılığıyla, her okulda, her fabrika ve işlikte üye olabildiği tüm örgütlerde çalışmaya başlar bir örgütür. Bu örgütler yakarı- da yapılan işlevlerin birini ya da birkaçını kapsayan örgütler olabilir. Örneğin bir öğrenci örgütü bu işlevlerin hepsini üstlenmiş olabilir. Böyle bir öğrenci örgütüne üye olabilmem için ve çoğu zaman tek kistas o birimde (okul, fakülte ya da üniversite) örgütlenmek olur. Söz konusu öğrenim biriminde öğrencinin ya da bu politik eğilime sahip olması ya da hiç bir politik görüşe sahip olmaması çok önemli değildir. Öğrencilerin politik eğilimleri ne olursa olsun sayısız ortak sorunlar ve talepleri vardır. Ortak sorunların çözümü ve taleplerinin gerçekleştirilmesi için verdiğimiz mücadelede tüm öğrencilerden ortak hareket etmesi zorunlu olduğundan politik eğilimler ikinci planda kalmaktadır.

SİYASİ BİLİNC FAKTORUNUN ÖNDE GELİŞİ BİR GENÇLİK ÖRGÜTÜ NASIL YÜNSAL OLABILİR?

Öğrenci örgütleriye gençlik örgütleri- niteliğe karşılaştırılabilir düzeyde bir bakışla bu örgütlerin yünlensil niteliği konusunda bazı kuşaklar doğabilir. Öğrenci örgütü tüm öğrencilerin kapsayması amaçlanmaktadır. Öğrenci olmak genellikle yünlensil için yeterli koşullar yani bu örgütün yasal, burjuvaz, açık olmasına birlikte, siyasal bilinc faktörünü önde gelirdir. Bu örgüt sosyalizmi nasıl yönlensil edebilir? Bu örgüt sosyalizmi ön planda tutmakla kendini sınırlılamak olmaz mı? Böyle sorular haklı olmasa birlikte birlikte bilimsel bir bakış açısından yokuşun- dur. Çünkü bu amaca ulaşmak için bir örgütlenmeye gerekliyorsa ve örgütlenmenin önünde hiçbir sorunlar vardır, çeşitli sorun- lar, baskılar, çeşitli mesleki gruplar, ekonomik ve demokratik mücadelelerde örgütlen- lerin birbirlerinden ayrı ve bağımsız örgütlen- riler. Bu da her şarttır. Ancak elbette da- bu genel hedefler için mücadelede üst düzeyde tüm çalışanların birliğini sağlamaya yönelik örgütlenme ortaya çıkarılır. Yine de tek tek hepsi kitleleri örgütlenme ortama kuruluşları aralarında sınır ortadan kalkması- Örneğin öğrenci örgütleri, bir fakülte ya da üniversitenin öğrencilerinin sayısına sınırlı kitleleri bir güce ulaşabiliyor.

gösterebilir için yürütülecek mücadelesini öğrenciler için hayati değeri vardır. Bunun ilk adımı da bu yolda mücadele edecek öğrenci derneklerinin gerçekleştirilen bir öğrenci derneği olarak kuruluşu yatmaktadır.

Bu noktada ilk gençlik örgütlenmesinin esasındaki nitelik farkı ortaya çıkmaktadır. Bir fakülte tüm öğrenciler o fakültedeki öğrenci örgütünü yönetiyor olmalıdır ve bu gereklidir. Ne var ki aynı öğrencilerin tamamının örgütlenmesi, örgütlenmesi mümkün değildir. Çünkü örgütüne üye olmak için öngörülen faktörlerden önce gelen sosyalizme inanç; baselmek ilkesi vardır. Önce sosyalizm örgütünü yine söz konusu fakültedeki tüm üye ve taraftarları oradaki öğrenci örgütünü yönetiyor olmalıdır. Sosyalistler öğrenci faaliyetinde bile olsa- lar kararlara- rlık, mücadeleci, bilime dayanmak gibi özellikleriyle öğrenci örgütlerinde önde pozisyonlar elde edebilirler. Ancak bu özelliklerin öğrenci örgütlerinin yönetimine ağırlık kazanmasını, bu örgütler kitlelerin çıkarlarını gerçekleştirme temsil eden örgütler olabilirler. Sosyalistler öğrenci örgütlerini oluşturma yerde bırakmayı daha da ileri götürebilir, kitlelerden ve amaçlarından koparmak için sınıfı, mücadelesinin birer parçası haline getirmek görüşüyle de karşı karşıya kalır. Bugünkü koşullarda bu görüş daha çok boyüne öğrencilerin kurulmasına, canlanmasına ve gelişmesine önem olmak biçiminde ortaya çıkmaktadır. Çünkü iş- öğrenciler arasında örgütsel dayanıklılığa da ancak bilimsel sosyalizmi temel alan bir gençlik örgütü son verebilir.

Öğrenci örgütleriye gençlik örgütleri- niteliğe karşılaştırılabilir düzeyde bir bakışla bu örgütlerin yünlensil niteliği konusunda bazı kuşaklar doğabilir. Öğrenci örgütü tüm öğrencilerin kapsayması amaçlanmaktadır. Öğrenci olmak genellikle yünlensil için yeterli koşullar yani bu örgütün yasal, burjuvaz, açık olmasına birlikte, siyasal bilinc faktörünü önde gelirdir. Bu örgüt sosyalizmi nasıl yönlensil edebilir? Bu örgüt sosyalizmi ön planda tutmakla kendini sınırlılamak olmaz mı? Böyle sorular haklı olmasa birlikte birlikte bilimsel bir bakış açısından yokuşun- dur. Çünkü bu amaca ulaşmak için bir örgütlenmeye gerekliyorsa ve örgütlenmenin önünde hiçbir sorunlar vardır, çeşitli sorun- lar, baskılar, çeşitli mesleki gruplar, ekonomik ve demokratik mücadelelerde örgütlen- lerin birbirlerinden ayrı ve bağımsız örgütlen- riler. Bu da her şarttır. Ancak elbette da- bu genel hedefler için mücadelede üst düzeyde tüm çalışanların birliğini sağlamaya yönelik örgütlenme ortaya çıkarılır. Yine de tek tek hepsi kitleleri örgütlenme ortama kuruluşları aralarında sınır ortadan kalkması- Örneğin öğrenci örgütleri, bir fakülte ya da üniversitenin öğrencilerinin sayısına sınırlı kitleleri bir güce ulaşabiliyor.

İç gençlik içinde, büyük gençlik ve öğrenci gençlik içinde çalışan bir örgütüdür. Ezer gençlik örgütü ideolojik bakımdan sağlanmasa, gençliğin siması bağlar kurarak onları sosyalizme kazanabilecektir. Dünyanın tüm ülkelerinde olduğu gibi Türkiye'de de daha bugünden sosyalizme inatçı koymaya ha- zır obunlerce genç vardır. Yetmiş ki gençlik örgütü bunlara ulaşabilsin ve onlara önderlik edebilsin. Gençlik örgütü tüm kesimlerin gençlik örgütlerini birleştirir, devre- bilecek ve onları birleşik mücadelede saka- blecek tek örgütür.

SOSYALİST GENÇLER HEM GENÇLİK ÖRGÜTLERİNİN ALANINDA DOĞRU İLKELERİ HAYATA GEÇİRMELER, HEM DE FAZANİME VE EMPEYALİZME KARŞI İŞBİRLİK VE DAYANIŞMAYI SAĞLAMAK ZORUNDADIRLAR

Nitelikleri bu şekilde belirlenen bir gençlik örgütü emilmeden tüm anti-faşist gençleri aynı örgüt çatısı altında toplamak da bir hayal olmaktan öylene geçemez. Bilimsel sosyalistler, hazırların ayrı örgüt çatısı altında birleştirilerek yönetim mücadele- sine değil, çeşitli politik eylemlerinde anti-faşist gençleri, omuz omuza mücadele et- mesini öğrenmelerine öncelik verirler. Fa- zanıme karşı ortak mücadele zorunluluğuna bugünden kendini anti-faşist sayan herke- sin bir anda dayması mümkün değildir. Bu bir deney sonucudur. Bilimsel sosyalistlerin önceden gördüğünü bunları ancak sayasa- rak öğrenirler. Bu yüzden de sosyalistler kendi dayatmalarını, politik çizgilerini anti-faşist, anti-emperyalist bir çiziyi çekmek, onları doğru tutmak için süreli ve sabırlı bir çalışma yürütmek zorundadırlar. Anti-faşist birliğe sağlanmasın bir de, büyük öl- çüde revizyonizm, oportünizm unsatları- nın, kariyerizmin ve maceracıların gençlik içindeki etkilerini kurumsallaştırma. Sa- pak akımların her türlü sabotajına rağmen bilimsel sosyalistler faşizme karşı olan tüm güçlerle birlikte mücadelede ilkönce tavuz vermezler. Fakat bunun istisnası da sağla- nabilecek birşey olduğu konusunda hayalle- re kapılmazlar.

Günümüz Türkiye'sinde faşizme ve em- peryalizme karşı sürdürülen mücadelede farklı örgütlenmelerin bir araya gelmesi, güç ve işbirliği yapması için sayısız neden vardır ve böylesine bir güç ve işbirliği mümkündür. "Emperyalizme ve faşizme karşı işbirliği ve dayanışma hareketine ka- tılan örgütlerin her biri tüzel kişilikleri ve örgütsel bağlanışlarını korur, işbirliği ve dayanışma içinde sürdürülmesi gereken ortak mücadelelerin programı ve gereklili- ğinde, kendi görüşlerini propagandasını, kendi politik çizgisini sürdürür." (B. Boran, TİP V. İI Temsilçiler Toplantısında yaptığı konuşmadaki) Bu aşkıya rağmen gençlik kesiminde yarattıkları bulunan örgütsel re- kabot koşulları, ortak hedefleri için birlikte mücadelelerini başlatma başta olmak üzere dikimledirler. Sosyalist gençler zümre da- yatan gereksinimleri karşıda, hem genç- lik örgütlenmesinde alanında doğru ilkelere hayata geçirmek, hem de faşizme ve emper- yalizme karşı işbirliği ve dayanışmayı bü- tün engelleri aşarak sağlamak zorundadırlar. Ne yüzden ve hangi kilitlerle zorlan- ırsa, hiç bir saldıra ve baskı, sosyalist gençleri bu görevlerini başarmaktan alıkoyma- yacaktır.

Uluslararası İşçi Sınıfı Hareketinin İlk Kitlese Örgütü

1. Enternasyonal

1. ENTERNASYONALIN KURULUSUNU HAZIRLAYAN KOŞULLAR

Uluslararası işçi sınıfı hareketinin ilk kitlese örgütü, "Uluslararası İşçiler Derne- ği" 23 Eylül 1864 tarihinde kuruldu.

Dünyanın bütün ülkelerinin birliği, en sağlam temele, çök ve mücadele oldu- ğuna dayanır. Ancak çeşitli ülkelerdeki işçi sınıfı hareketleri arasında ortaklık, işçi si- nifının dünya çapında birliği yalnız kar- şılıklı uyumun ve mücadelelerin aynı yön- de olmasıyla sınırlı değildir. Çünkü serma- ye ve gençlik ile uluslararası bir niteliğe sahiptir ve bu niteliği boyunca gelişmekte- dir. İşçi sınıfı hareketinin tarihsel ilk kiti- lesel örgütü mücadele birliği de sermaye- nin uluslararası teriplerine karşı birlikte etkin mücadele ihtiyacından doğmuştur.

1860 lar Avrupasında Kapitalizm geli- ūe ve sömürü keskinleşti, işçi sınıfı da sömürsüz karşı çeşitli biçimlerde mücadele etmekte ve mücadelelerin temelini de işçi si- nifının gündelik çıkarlarını savunulması oluşturmaktadır. İşçi sınıfı bu mücadelede çeşitli biçimlerde örgütlenmekteydi. Serma- ye ise bu mücadelede karşı, örneğin grevlere karşı grev kırıcı olarak kullanılmak üzere yabancılara önderlik işleri getirmekte, ulus- lararası yarıncı kaynakların, demiryollarını vb kolektif mülkiyete dönüştürülmesini ekonomik bir sorunluk olduğunu saptıyor, sosyalist bir toplum düzeni kurmasını dün- ya işçi sınıfı hareketine bir perspektif ola- rak kabul ettiriyordu.

3-8 Eylül 1864 tarihinde Cenevre'de ya- pılan ilk kongre ile uluslararası proletar- yanın ilk kitlese örgütünü kuruluşu ta- namlandı. Bu kongrede 1864 yılında Londra'da seçilen genel yürütme organı Ge- nel Komün'in çalışmaları onaylanıp, hazırla- nılan kuruluş bildirisi ve program belgeleri kabul edilmiştir.

1. ENTERNASYONALIN İLK PROGRAM VE BELGELERİ

1. Enternasyonalın niteliklerini belirli- yen bu belgelerin her ikisi de dünya prole- taryasının büyük önderi K. Marks tarafın- dan hazırlanmıştır. Bu belgelerden prole- taryanın kurtuluş mücadelesinin amaç ve yol- ları a seruat uluslararası işçi hareketleri içe- risinde mercek çeşitli akımların kabulüne bileceği en genel bir biçimde hazırlanmış- tır. Bilimsel sosyalistler için o dönemde sorun yine örgüte daha bağlançtan burjuva de- mokratik bir program yapılmasıdır. İzolele- rek proletaryanın sınıfal niteliğini koru- masıydı. Belgelerin ilk satırından emekçilerin kurtuluşunun kendi eserleri ol-

ması gerektiği yer alıyordu. Marks'ın dü- şüncesine göre ortak eylemler ve Enternas- yonal safında farklı deneyimlerin birli- ke değerlendirilmesi, işçileri daha sonra bi- limsel sosyalist ilkelere bağlı ortak bir teo- rik program kabulüne götürecekti. Marks, gerek seğıldiği Genel Konsey çalışmaların- da gerekse bizzat hazırladığı belge ve karar tasarımlarında herheyden önce işçilerin hak taleplerinin ve çeşitli mücadele biçimlerinin proletaryaya hareketinin temel amacı ola- ran kapitalist rejimin söm, emesi, yeni toplu- mun kurulmasını ile düzenlenmesini (ko- ordine edilmesini) güçlü itirazlı gösterdi- ği, Nitekim 1. Enternasyonal'ın ilk progra- mı, İngiliz "trade-union-cu" akımın öngörü- ğü yalnızca ekonomik mücadele ile yeti- nilmesi, ya da çeşitli küçük burjuva, ana- rist akımların ekonomik mücadeleyi kü- çümeyen güçleri karşısında proletaryaya sınıf mücadelesinin ekonomik ve poli- tik boyutlarına verilmesi gerekliliğini ulus- lararası işçi sınıfı hareketinin temel ilke- lerini arastırıyorlardı. Ancak 1. Enternasyonal'ın ilk program ve belgeleri so- yalist bir dünyanın kuruluşuna örnek so- runlarına ilişkin görüşleri henüz içermek- teydi. Bu ilk olarak 1868 Brüksel Kongre- sine mülkiyet ilişkilerini ele alan kararla- rıyla ortaya çıkmıştır. Bu kararlara, işpek- lerinin yeni kaynaklarının, demiryollarını vb kolektif mülkiyete dönüştürülmesini ekonomik bir sorunluk olduğunu saptıyor, sosyalist bir toplum düzeni kurmasını dün- ya işçi sınıfı hareketine bir perspektif ola- rak kabul ettiriyordu.

1. ENTERNASYONAL ULUSLARARASI İŞÇİ SINIFININ YALNIZCA EKONOMİK MÜCADELESİNİ YÖNLENDİRMESİ, POLİTİK VE TOPLUMSAL SORUNLARINDA DA TEORİK VE PRATİK ÖNCÜLÜK YAPMIŞTIR

1. Enternasyonal varlığını büyük eco- nomik, politik bunamlar, harpler ortamında sürdürdü. Bütün bu dönem boyunca uluslararası işçi sınıfının mücadelesini fiilen yönlendirecek ve bu mücadelede bilimsel sosyalizmin etkinlik kazanmasını sağlayacak başarılı çalışmalar yaptı. 1866 yılı sonbaharında Avrupa'da başlayan grev dalgaları uluslararası işçi sınıfı hareketi- nin genel yükselişini simselyordu. Bu yü- kseliş içerisinde Enternasyonal'ın nicel güç- ü de giderek artırmaktaydı. 1867-68 yılları- na kadar ekonomik mücadeleler, grevler, İktisatlar yolları oldu. Bu ortamında kapita- lizme karşı mücadeleye yeni katan işçiler- in Enternasyonal tarafından yönlendirilen grevleri, uluslararası dayanışmaya gerekt- irecek ölümlü ölümler işçilerin günlük müca- delesinde doğrudan yardım Enternasyonal'ın görevi olarak sunulmuş ve ölümlü iş- çilerin arttırılması Enternasyonal Genel Kon- seyinin çabası ile İngiliz işçilerin Paris'i- li grevleri, direniştekî Belçikalı madec iş-

çileri maddi parasal yardımları bu müca- delesinin somut bir kaç örneğidir.

1. Enternasyonal, uluslararası işçi sin- fının yalnızca doğrudan ekonomik müca- delesini yönlendirmişti. Döneminin tüm politik, toplumsal sorunları karşısında ulus- lararası işçi hareketlerinin teorik ve pratik öncülüğünü yapmıştır. Bu mücadeleler ö- nceki, döneminin Prusya-Avusturya, Prus- ya-Fransa savaşları, İrlanda ve Polonya ba- şmızlık mücadeleleridir.

Enternasyonal uluslararası işçi sınıfı hareketlerine, savaşın temelinde sermaye si- nifının kurtuluşunu olduğunu, barınca ka- zanmasını koştularını işçi sınıfının sermaye- nin kurtuluş mücadelesinin yükseltilmesi ve uluslararası işçi sınıfı dayanışmasını sağlanmasını olduğunu göstermiştir. Yine Ulusal başmızlık hareketlerinin destekle- nmesini, ulusların kendi geleceklerini ken- dilerinin benimsenmesi hakkını uluslararası işçi sınıfı hareketlerinin temel ilkeleri ara- sında yer aldığı da teorik ve pratik ola- rak sergilemiştir.

PARİS KOMÜNÜ, ENTERNASYONAL İÇİNDEKİ BİLİMSEL SOSYALİST GÜCÜNİN ZAFERİDİR

1. Enternasyonal döneminin en önemli olaylarından bir tanesi de Paris Komünü- dür. Dünyada proletaryaya İktidarının ilk örne- ği olan Komün'ün kuruluşunda Enternas- yonal iyeleri yer aldıkları gibi savunulma- sında da yitice savasçılarlardı. Bu müca- delede Enternasyonal bir yandan Paris'de di- ğeren Komün mensuplarına önerileriyle kü- çümeyen çabalarını, diğer yandan da Ko- mün'e uluslararası destek sağlamak için bü- yük gayretler sarfetmiştir.

Paris Komünü ve ortaya çıkardığı ger- çekler, Enternasyonal içerisinde bilimsel sosyalist görüşlerin kesin zaferidir ve ulus- lararası işçi sınıfının sosyalizm için dünya çapında mücadelesinin temel dayanakları arasında yer alır. Komün'den sonra işçi si- nifı hareketi içerisinde bilimsel sosyalizm dışı akımlar ya kendiliklerinden, ya da Enternasyonal kararı ile Enternasyonal'den atılmışlardır.

1. ENTERNASYONAL ULUSLARARASI PROLETARYANNIN SOSYALİZM İÇİN MÜCADELE TEMLERİNİ ATARAK, TARİHİ MİSYONUNU TAMAMLADI

Enternasyonal yılları arasında Avrupa ve Amerika'nın 10 milyonlarca işçisi ulus- lararası Proletaryaya bağrını açtığından top- lamıyla, sosyalizm bilincine ulaşmıştır. Ancak, 1871 yılından itibaren bu tutarı mücadelesinde bir sonucu olarak Uluslararası işçi sınıfının yasal bir kitle örgütü olarak varlı- ğı, çeşitli ülkelerde gerçekleştirilen baskıları karşı- lamak için, Enternasyonal'ın tarihsel misyonu- nu tamamladığı, işçilerin, hareketlerinin, güç- lüğünün, örgütlenmesinin, gerekliliğini gösteriyordu. Güncel sorun her ülke işçi sınıfı hareketinin, bir parçası olarak ulusal düzeyde Enternas- yonal'ın ilke ve programları ışığında örgüt- lenmesiydi. Elakten bu yolda başanlı adımlar

gerçekleştirildi, örneğin Alman sosyal demokrat İşçi Partisi bu temellerde büyük bir güç haline dönmüştü. Enternasyonalın resmen kapatılış tarihi 13 Temmuz 1876 da Philadelphia'da toplanan konferansta alın- dı. Ancak Enternasyonal, Lenin'in deyişle "Uluslararası proletaryanın sosyalizm içi- n mücadele temellerini atarak dünya işçi si- nifı hareketi tarihinde unutulmaz bir yer bırakarak daha 1873 yılında çalışmalarına fiilen son vermişti.

1. Enternasyonal ve mücadelesi dünya işçi sınıfı hareketinde çok önemli bir dö- nüştürme noktasıdır. Tarih, bilimsel sosyalist ö- ğreti ve bu öğretiye dayalı mücadelelerin gelişmesinde çok zengin bir kaynaklar. İşçi si- nifının kurtuluş mücadelesi, bir bakıma, geçmiş nesillerin teorik ve pratik kazanımlarının, deneyimlerinin özümlemesi ve ye- ni koşullarda geliştirilip, zenginleştirilerek diğer nesillere ulaştırılması sürecine daya- nır. Bu temel üzerinde 1. Enternasyonal'ın tarihi önemüdeki işçi sınıfı mücadelesi için teorik ve pratik olarak çok kapsamlı bir laboratuvar niteliği taşımaktadır.

Herheyden önce 1. Enternasyonal'ın do- ğuşu işçi sınıfının daha önceki mücadeleleri ile doğrudan bağlantılıdır. 1. Enternasyonal öncesi devrimci mücadelelerin en önemli boyutu 1848-49 devrim hareketlerinde ken- dini göstermiştir. Bu hareketlerin en önemli özellikleri, burjuvazinin demokratik niteli- ğinin daha o dönemde belirli bir "ölçünü- ğüne" ulaşmasını, sosyalist proletaryaya devrimi hareketeleştiren işçi döneme gereken olgunluğu atak uluşunun belgelendiğidir.

Yine 1848 Devrimi, devrimci kazanımların geniş kitlelerin toplumsal değişim müca- desine katılması ve etkin eylemleri koşu- larına bağ olduğunu göstermiştir. Bu ko- şullar ise herheyden önce geniş halk kiti- lelerinin bilinç ve örgütlenme düzeylerini gelişmişliği ile devrimci bilimsel bir dünya görüşüne sahip olmuştur. 1848 Devrimi hareketleri, tüm devrimci lafazanlıklara rağmen, Cumhuriyetçi Burjuva, küçük bur- juva sosyalist hareketlerinin, devrimci toplumsal ve politik doktrinlerin tutarlı ve bilimsel, toplumun açığını durdurulamayacağı- nı göstermiştir.

Bilimsel sosyalist hareket ise, bu cla- rıdan hareketle tarihi materyalizm, sınıf savaşı kavramlarını zenginleştirerek bilim- sel sosyalist teorisi geliştirmişti bilimsiz. Marks'ın bu olaylar ve sonraki gerçeki gelişimi irdeleyen İla. Brumaire adlı yapıtı bi- limsel sosyalistlerin bundan sonraki müca- dele amaçları ve proleter hareketin bağ- lamını sağlayacak koşullara teorik temel- lerini belirler. Dönemin ikinci büyük olayı da Marks'ın Marksist ekonomi politığın temellerini atan büyük bilimsel bulgusudur. Bu art-değer teorisiydi. Böylelikle artık kapitalist sömürüye ve buna karşı verile- cek ekonomik mücadeleyi bilimsel temelle- re kökümeyelebilecek devrimci düşünce ve buna bağlı devrimci hareketin stratejik ve taktik temelleri geliştirilmiş oluyordu.

İşte 1. Enternasyonal'ın kuruluşuna ha- zırlayan mücadelelerin gelişmesinde oldu- ğu, bilimsel sosyalistlerin 1. Enternasyonal içinde etkin olmalarını arkasında bu kazanımlar bulunmaktaydı.

Yine 1. Enternasyonal içinde mücadele- nin yaygınlaştırılması, yükseltilmesi de işçi sınıfı mücadelesinde Bilimsel Sosyalizm'e yabanc akımların etkisizleştirilmesinde, so- müt durumları karşısında 1. Enternasyonal öncesi devrimci mücadelelerin en önemli boyutu 1848-49 devrim hareketlerinde ken- dini göstermiştir. Bu hareketlerin en önemli özellikleri, burjuvazinin demokratik niteli- ğinin daha o dönemde belirli bir "ölçünü- ğüne" ulaşmasını, sosyalist proletaryaya devrimi hareketeleştiren işçi döneme gereken olgunluğu atak uluşunun belgelendiğidir.

Yine 1848 Devrimi, devrimci kazanımların geniş kitlelerin toplumsal değişim müca- desine katılması ve etkin eylemleri koşu- larına bağ olduğunu göstermiştir. Bu ko- şullar ise herheyden önce geniş halk kiti- lelerinin bilinç ve örgütlenme düzeylerini gelişmişliği ile devrimci bilimsel bir dünya görüşüne sahip olmuştur. 1848 Devrimi hareketleri, tüm devrimci lafazanlıklara rağmen, Cumhuriyetçi Burjuva, küçük bur- juva sosyalist hareketlerinin, devrimci toplumsal ve politik doktrinlerin tutarlı ve bilimsel, toplumun açığını durdurulamayacağı- nı göstermiştir.

Günümüzde de, uluslararası işçi sınıfı hareketi, 1. Enternasyonal ve işçi sınıfının daha sonraki deneyim ve kazanımları temellerinde bilimsel sosyalizmin özü ve bü- tününlüğünü koruyarak teorisi pratiğiyi zenginleştirerek, yeni örgütlenmeler ve ulusara- sa dayanışma biçimlerini Bilimsel Sosyalizm ye- lunda kararlı adımlarla yürütmektedir.

Yurt ve Dünya

5. SAYI

MÜHÜRLENDİĞİ YERLERİN KONTROLÜNE ALINMALI

Örgütü Birleşik Güç Yenilmez B. BORAN • Partimizin Yapısı ve İşleriyne İlişkin Soruların N. SARGIN • Do- ğu Adıgök Düzeni ve Sınıf Mücadelesi T.Z. EKİNCİ • Devlet ve Bugün Ortak İşçi Cephesi I. UZUNASINOV • Dövlət Biziz K. CHERRENKO • Sosyalizmin Ön Ko- şulları ve Sosyalist Devrim V. ZAGLADIN • Bilimle- rin Sonu ve Bilimin Doğuşu, Üzerine O. SEZGIN • Yeni Bir Felsefe Kitabı, M. ODDMAN • "Sıcak KAR, ÖZ POLAT" • Nazizm Tarihi Üzerine İki Kitap M. ÖZAL TINI • 3. Nazretin Hoca Karikatürleri A. UYGUR •

İki ayda bir çıkar
Niyeti 15 TL yıllık abone 75 TL
Nispetiye Zeynep Sok. 17/3 Üsküdar-İSTANBUL

Bireysel Terörizm Fasizme ve Emperyalizme Karşı Mücadeleyi Geliştirmek

İşçi ve emekçi kitlelerin bugün çok yön-
lü bir baskı politikası altında eziliyorlar. Bu
yandan emperyalizmin dayatması ve (em-
peryalizme bütünlüğün) yerli sermayenin
uygulamaya başladığı ekonomik baskılar
artıyor. Diğer yandan işçi ve emekçi kitle-
lerin bilinçlenmesi ve örgütlenmesi en-
gelleneyi politik ve anti-demokratik önle-
mler alınıyor. Halkın kapitalizme karşı bu-
yüyen tepkisini faşist ideoloji ile yitirdiler.
Bütün bu gelişmelerin gözünde sosyalizm
karşısında işçi ve emekçi kitlelerin fa-
sizm ve emperyalizme karşı örgütlü birle-
şik mücadelesinin ilk ciddi adımları atıl-
ıyor. Uzun zaman alsa da, çok yorucu ve sa-
bir tüketici olsa da tutarı anti-emperyalist
anti-faşist mücadele örnekleri vermeye ça-
hışılıyor. Bu örneklerin artması ve daha üst
düzeyde bir örgütlenmeye yönlmesi, bira-
rya gelebilecek tüm siyasi ve toplumsal
demokratik kesimlerin bir araya gelmesi için
sahurli bir çalışma yapmasına gerekiyor. Bu-
nunla birlikte yerine getirilmesi gereken di-
ğer bir çalışma da, fasizm ve emperyaliz-
me karşı örgütlü birleşik mücadelesinin gül-
mesini engelleyen düşünce ve eylemlere kar-
şı mücadele etmektir. Bunlardan birisi de
fasizme ve emperyalizme karşı örgütlü te-
roriz mücadele biçimi olarak görünüşüne
ve eylemleridir. Çünkü bireysel teröriz dayalı
eylemler, özü ve sonuçları itibarıyla hem
emperyalizmin ve fasizmin ekimeğine ya-
ş sürmekte hem de deneyi ve bilimsel sosy-
yalist teorik kavrayışa sunulan küçük
burjuva sınıf ve ögrenici kesimlerinde bel-
li bir taraftar bulmaktadır. Bireysel teröriz
hem karşı ideolojik mücadele, hem az da ol-
sa bu eylemleri benimseyen taraftarlarının
azalması ve giderek yok olması, bu insanla-
rın fasizme ve emperyalizme karşı örgütlü
birleşik harekete katılması, hem de fasiz-
min ve emperyalizmin ekimeğine yaş süren
eylemlerinin sona erdirmesi için gereklidir.

Hemen her gün bir caddede, köşe ba-
şında, üniversitede, öğrenci yurdunda, hat-
ta hie veya örtü okul dışında bombalar pat-
lıyor. Sermayenin partileri de dahil olmak
üzere hemen bütün partilerin, birçok sendi-
ka ve kitle örgütlerinin binarına patlayıcı
maddeler atılıyor. Ve bütün bu eylemler bü-
yük tirajla gazetesinde boy boy yer alıyor.
Sermayenin TRT-şahide bütün yurda yayı-
lıyor. Genelikle de bu eylemler -aşırı sol-
mal ediliyor. Sol Tammının işine neyin gir-
diği, neyin girmediği net olarak konuşul-
-

asından belli bir süre için unutturmak için
sınıfsal olarak ilaylatıcı yoldur. Ser-
maye ya bu sınıfsal olarak ilaylatıcı bi-
çimlerde kendi yararını ya da bu baskıların
yararını olmasına aday kişi ve gruplar var
ise bunlara olanak hazırlar, onlara müssa-
ha gösterir. Onların belli bir süre örgütlen-
mesini, -çinlerini, -çinlerini engeller. Daha
sonra gerekli görüldüğü zaman bu kişi ve
grupları -gösterilgi başkalarına- yalakar.
Terör havası estirir. Arkasından sınıfsal-
nel ceza davaları açar. Baskı ve sömürsüzdü
böyle yöntemlerle gizleme cabalarna devam
eder. Bireysel terörizm, sarmayenin bu plan-
larına hizmet etmekten başka hiçbir işe ya-
ranmaz.

İşin ucu bir kaçını me: sonuç gelmez. Ar-
tık yağın yağmurunu bile -tumluluğu sol-
culara yüklemeye başlanır. Nitekim, or-
manların yanması bile devrimlere yüklen-
meye çalışılmış, hem ormanların gerçek ya-
yıcıları olan kapkaçıcılar, tüccarlar, toprak
ağaları gözden uzak tutulmak istenir. Hem
de hayvanı verici birer insan değil, orada
çölmüş olur. Ayrıca, bu ortam, sarmayenin
bekerizliğini ve kapitalizmin cereşizliğini
örtbas etmek için sık sık başvurulan bir ca-
re olarak da ciddi bir tehlike yaratmakta-
dır. Kapitalizmin cereşizliği sonucu, yozlaş-
malar sonucu, bir yerde elektrik kesilse, bir
baraj öretilmiş çışka, bir fabrika devire, bir
iş kalasa, bir yer yanasa, bir gemi batasa, so-
rumlu olarak hemen sabotajcular aranmaya
başlanmaktadır. Türkiye için bu durum ol-
dukları dikkat çekicidir. Hiçbir olayın teme-
line inilmemesine, gerçek nedenler çok ta-
raflı öğrenilinceye kadar, çoklu kez hayali sa-
botajcular peşinde kovalanmaktadır. Sermaye
sınıfı, yine oluyabilecek hayecan verici olay-
lar bulmuş, yine işçi sınıfının ve diğer
emekçi kesimlerinin örgütlenmesini engel-
leyici ortamlar yaratılmış olmaktadır. Bu
zorunlu koşullarla ortada durum olayların
sorumlulu, örgütleyicisi sermayenin provok-
atörleri ve ajanları ise onlara söyleyince
fazla şey yoktur. Onlar için yapılacak tek
şey, onların açığı kapatılması, provokasyon
un tesbit edilip halkla açıklanması ve ser-
maye sınıfının onununun bozulması. Ama,
provokasyon niteliğindeki bu olayların ar-
kasında bunları -devrim- adına yapanlar
var ise, yapılacak olanlar farklıdır. Hayat-
larını ve enerjilerini -devrim- uğruna harca-
dıkları, ama, -karşı devrim- uğruna harcama-
larının sürekli yürütülmesine ve bireysel te-
rorizme karşı mücadele edilmesine son
derce önceliklidir. Bu alandaki ideolojik mücadele,
fasizme ve emperyalizme karşı verilen mü-
cadeleden ve sosyalizm mücadelesinden ayrı
bir mücadeledir. Tersine, bu alandaki
mücadelelerin başarısı, bağmezlik demo-
kasi ve sosyalizm güçlerinin safalarını kuvvet-
lendirecek, etkisini arttıracaktır.

Bireysel terörizm, sadece bazı olayları
birkaç kişi yaptığını için ve bir olaylar sadece
teröriz dayandığı için yanlış değildir. Birey-
sel terörizmin esas yanlış anlaması, Çarlık
ki bireysel terörizm işçi sınıfının sahip çık-
tığı, onun sınıf yapısının sonucu olan bir
düşünce ve eylem biçimidir. İşçi sınıfı,
yapı olarak, aritmetik örgütlülüğü ve sö-
mürsüze karşı uzun vadeli ve sabırlı müca-
dele anlayışı gereği bireysel terörün karşı-

şındır. Düşüncesindeki toptamsal gereği
bireyciliğin her özününe karşdır. Örgü-
tlülüğün yanındadır. Topla hareketin, kitle-
li hareketlerin, daha doğrusu örgütlü kitle-
li hareketlerinin yanındadır. Diğer taraftan
işçi sınıfı fazla vadedi, saman alerği bir
yapıya sınısı olaylar yerine, uzun vadeli bir
plan ve programa dayalı hareket içindedir.
Çünkü birli ki ücretin içinde emekle-
nik yapılar, birçok yararlarına neden ol-
abilir. Yine birli ki belli bir plan programı
olmadan hiçbir şey üretilmez. Hiçbir alanda
sonuç alınmaz. İşçi sınıfının mücadelesinde
bakıldığında da insan, planız programız
hareketleri hiç birşey üretilmez, hiçbir so-
nuç alınmaz. Bu bakımdan işçi sınıfı ve
onun partisinin bireysel terörle karşı çıkışı
sahursuzdur.

Bireysel terörizm, bütün mücadele alanı-
nın şiddet ve terör ile tanımlanmaktadır.
Bunlar için yapılacak herşey teröriz başlar
teröriz bitir. Şiddet patlatılmıştır, mut-
laklaştırılmıştır. Oysa işçi sınıfının ve emek-
çi kitlelerin uzun vadeli mücadelelerinde
kazanılmış demokratik mevziler vardır. Bu
mevzilerin korunması ve geliştirilmesi diye
son derece önemli bir görev vardır. Bu an-
lamdaki demokrasi mücadelesinde yadnacak-
lardır. Herşey şiddete indirgenmektedir. Her
eylemin ölçüsü şiddet olmaktadır. İşçi sınıfı
mücadelesindeki çok yönlülük görülmek-
tirmektedir. Bu nedenle herşey ya bu ar-
da bütün enerji şiddet ile kullanılmalıdır ve
sonuç olarak şiddet kadroları ve enerji bo-
şa gitmektedir.

Bireysel terörizm, devrimci sürecin işi-
ci gücü olarak, şiddetli diğer, -işçi sınıfını
ve emekçileri hayecanlandırmak- hesabıyla,
-patlamaya hazır barutun kıvılcını olma-
k- hesabıyla yönlendirir ve tayin edici unsur
olarak şiddet görevi. Böylelikle devrimci sü-
reci işçi sınıfının belirlediğini, tarihi halk
kitlelerinin yönlendirdiğini inkâr eder.

Bilimsel sosyalizmin, son tabiiide amacı
sömürsü ile birlikte şiddete son vermekti.
Şiddetli yaygınlaşmıştır değildir. Movcut fa-
şizmit-emperyalist sistem içinde sömür-
sü sınıfın baskınam, sömürsüzdü ve şid-
detini mahkum etmek ve işçi emek için yeni
imnede mücadele ve anlayış çok önemlidir.
Şiddetli patlatılan ve mutlaklaştırılan birey-
sel terörizm, hiçbir dönemde ve son tabiiide
de şiddetli çok etmeyi düşüncemize, zah-
leyemeyiz.

Bilimsel sosyalistler bireysel teröriz-
t düşünce ve eylemlerine işçi sınıfı hareketi-
ne götürdükleri zararları çok iyi bilirler ve her
var ise bireysel terörizm -işçilerin insanla-
rın birer insan olduğunu, belli bir can ta-
pıdıklarımlar düşüncelerine uğruna hayatlarını
feda edebilecek kadar cesur ve kararlı ol-
duklarını da bilirler. Ve onlarınsun de, terö-
ristlerin bu cesaretlerinin ve kararlılıklarının
örgütlü mücadelelere zarar vermesini,
hatta, onların da işçi sınıfı mücadelesinin
kazanılmasına için çalışıyor. Bir bakıma onun
işçilerin bireysel terörizme karşı ideolojik
mücadeleyi başlatı sürdürürler.

çalışma ekipleri parti yapısının temel taşlarıdır.

Grev, «Bir Savaş Okulu»

Grevlerin işçilerin görünür açığını bur-
kuvu ve onun siyasi iktidarıları çok iyi bi-
dindiklerini ki grevlerden abidliğine kork-
makta, işçi sınıfının bu alandaki mücadelesini
engellemek veya doğru rayından sap-
tırarak işçilerin her türlü çareye başvurmakta-
dır.

Çoğu zaman bir fabrika sahibi işçileri
aldatmak, velinimet pozuna bürünmek için,
bazı küçük lokmalar ve yalan vaatlerle so-
mürsüzdü çiziyebilir. Bir grev işçileri, -ve-
licimlet-lerin kuzu postuna bürünmesi bir
kurt öldürsüze göstererek bu aldatmacayı
yerle bir eder. Bir grev işçileri, tüm işçi si-
nifinin düşmanının bütün olarak kapitalist
sınıfı olduğunu ve ancak kendilerini işçilerin
sık örgütlü güçlerine güvenebileceklerini
işçik seçtik gösterir.

Bir grev işçileri, herşeyden önce işçilerin
güçlerini yeniden belirnet olduğunu an-
lamayı, polislin, jandarmam ve diğer kapita-
list devlet kurumlarının kitlemlere yana
olduğunu gösterir. Onlara yalnız kendi işve-
renlerini ve yanlı kend iş arkadaşlarını de-
ğil, tüm işverenleri, tüm kapitalist sınıfı
ve tüm işçi sınıfını görmeyi, düşüncemeyi gö-
retir.

Fakat «bir savaş okulu- savaşın kendisi
değildir. Grevler işçilerin arasında yaygınlaş-
tığı zaman işçilerin bazıları -baza -sosy-
yalist- de dahil işçi sınıfının kurulduğuna
yanlız grevlerle sınırlanabileceğini sanırlar.
Bu yanlış bir düşüncedir. Grevler işçi sınıfı
nın kuruluşu için mücadele ettiği yollardan
biridir, fakat tek yolu değildir. Ve eğer işçiler
mücadelelerin diğer yollarına da önem
vermezlerse, işçi sınıfının gelişimini önase-
delemesi olmaksız kalmazlar, işçi sınıfı müca-
delesinin iktidar hedefinden sapmıştır olur-
lar.

Ancaş bütün bunlara rağmen her grev
bir savaş okulu olmayabilir. Grevin bir savaş
okulu olmasının bir takım koşulları vardır
ki bunlar içinde özellikle grev başlatın ve
ya yöneten örgütün niteliği ile grevdeki iş-
çilerin içindeki sınıf bilincine sahip işçilerin
önemi büyütür. Ayrıca grevde geçen gün-
ler içinde, grev başlatın veya yöneten örgü-
tün hazırladığı program ile, grevli sını-
fın grevde başarılı olmasını grevli bir savaş
okulu olma ihtevini yerine getirip getirme-
diğini belirleyen göstergelerdir.

Grev başlatın veya yöneten örgüt,
grev işçilerin içindeki sınıf bilincine sahip
işçilerin politik çalışmalarını engelliyor, zi-
dererek onları taşıyıcı ediyorsa veya grev di-
şizletki sosyalistlerin, grevdeki işçiler ile
ilişki kurmasını engelliyor ise, böyle bir
grevin, savaş okulu işlevi gördüğü iddia edil-
lemez.

Bu iki bakışta ileri sürülen görüşlere,
yakın geçmişimizde uygulanan -19 Eylül Ge-
nel Yaş Direnisi ile halen uygulanmakta
olan madeni veya işkolundaki grevlerin örnek
gstererek, bunları grevli bir savaş okulu işlevi-
ğini görmediğini inceleyebiliriz.

19 Eylül direnişini bu açıdan değerlendire-
biliriz. Grev başlatın, herkesi içegü-
mlenmiş birliktir, gösterilen hedefin başlatıl-
ması gerekçesi ile uygulamalı tasafimus,
-ilerici halktan yana bir hükümet işbaşına

güçlenince kader- gün, alternatifini net ola-
rak belli olmasını, günlük hayat ve işçi si-
nifının somut örgütlülüğü durumu ile bağ-
dışı olmayan bir slogan ile yitirilmesini günle-
ri bekletilmesini, direniş esnasında burjuvazi-
min sınıf bilincine sahip işçilerin en yitirile-
nini işi aktirilmesini düşme etmeye başlaması
üzere, direniş sona erdirilir, ortaya atılan
slogan ve hedefin kitlelerce -yanlız- anlaşıl-
dığını açıklanması; işten çıkartılan işçilerin
önce para yardımı yapılar, bilahare çeşitli
gereksinimleri giderilmesini kesilmesi ve bu iş-
çileri -örgütü düşürme-ymiş gibi örgütlen-
dirmeye çalışılması ve çok boyutlu bir baskı-
nın önlenmesi; genel olarak burjuvazi-
minin planlanması; genel olarak örgüt-
süz- ve kimin ne yapacağını ve kimin belli
olmak için başvurulacağını belli olmasını; iş-
çi sınıfının, işçi düşmanı bir yasa; pro-
testo eylemlerinde hayatı kurkışına uğra-
tılması, birliktir mücadele etmeli arkadaşları
nın kayınmasına gö- ya yutulması, daha son-
ra bu inandığı güvencüğü arkadaşlarının
kendini örgütü tarafından örgüt düşmanı ola-
rak lanse edilmeye çalışılması; grevli bir sa-
vay okulu olmanın çok burjuvazist ve iş-
sizleri ile çakışan bir sonucu ulaştırması.

16 Eylül genel yaş direnişinin üzerin-
den henüz bir yıl geçti. Geçen bu bir yıllık
süre Türkiye İşçi Partisinin bu konuda soy-
lekilerinin tartışıldığı yit oldu, 19 Eylül'den
dolayı 3000' aşkın işçileri ile aktif fresh edili-
miş. Başgün ise bu üç bin kişiden çok yüz
kadar işçi ancak grev başlatın örgüt tar-
afından -mutabek- işçi. Geri kalan ise
-şahin- ikinci bir 16 Eylül'ü işçi işçi sınıfı
mız, bugünkü yöneticileri ile hayır diyor.
Bununla Türkiye İşçi Partisinin sığıldığına
düşündürdü. Kaldı ki 16 Eylül'den başlatın örgü-
tün üst yönetimindeki son günlerdeki ça-
lışmaları da, bu konuya ilişkin söylenen ve
ni açıklamalar da, Türkiye İşçi Partisini
doğruyor.

Ülkemizde bugüne kadar ekonomik ta-
lepleri aşırı demokratik ve siyasi kazan-
mımlar elde etmek veya bu tür kazanımları
korunmak için (sendika) seçtikleri örgüt-
lülüğü için yapılan savaş direnişleri 19
10 Haziran ve 11 Eylül'den başlatın önemli sa-
yılacak grevleri yapılmadı. Ayrıca'daki
grev hakkının hayata geçmesi, yürütülmesi
grev yasaının getirdiği engellerin alınması
ve genel grev dayatması grevli haklarını
çizilerek kullanılabilmesini yapmadık ve
güçlenince grevlerde, bir adim öteye gi-
tirmeyi gerektiriyor. Her yeni kazanım bir
sonrakini olumu yönde etkilerken, terli de
bir sonraki işin olumsuz bir zemin bira-
karak. Bu nedenle grevlerin gerekçen bir
savaş okulu olmasa gerek. Baza -sosy-
yalist- işçileri sendikaların tarafından aldatıl-
dıkları -bilincileri- gibi yanlış görüşler ileri
sürüldükçe -şiddetle, bilincilerin- dedikleri
gibi. Oysa yasa tersini gösteriyor. İnsan
egitildiği bilinciyorum.

Kitleleri, anti-faşist, anti-emperyalist
mücadeleye sokmanın önemli şartlarını
biran, onların güven ve itimatlarını al-
makta gerekiyor. Sendikaların bu görevi ka-
zanabilmelerinin birinci şartı da, emek-
süz- ve yitirile- nini, gösterilen hedefin başlatıl-
maları en işçi bir biçimde koruyup, ge-
liştirmeye en örgütli birleşik mücadele,
-ilerici halktan yana bir hükümet işbaşına

Yerel Yönetimler

Anayasanın 116'nıncı maddesi -Mahalli idareler, il, belediye ve köy halkının müsterek mahallî ihtiyaçlarını karşılayan ve genel karar organları halk tarafından seçilen kamu tüzel kişilikleri biçiminde birleştirilmiştir- hükmüne dayanmaktadır. Yani bu üç mahallî idare birimlerin karar organları genel oyyla seçilecektir. Böylece halk kendi yöresinde, kendisinin seçtiği yöresel yöneticiler tarafından yönetimi olacaktır. Bu ise demokrasinin yaygınlaştırılması açısından olumlu bir uygulama olacaktır.

Mahallî idarelerle ilgili Anayasa hükümünün konularını temel ilke esaslı yazarız ki budur. Böyle bir uygulamaya gidilmesi için bir diğer amacı da bölgesel ekonomiyi ya da toplumsal sorunların mahallî idarelerle kanalıyla çözümlenmesi sağlanması biçiminde de meşhurdur. Yani Anayasanın 116 nıncı maddesi mahallî idarelere görevleri 16. oranlı güç sağlanacağını belirtmektedir.

İl Genel Müdürlüğü halkın genel oyuyla seçilen İl Genel Meclisi ve Başkanlığı Vahillerin yaptığı İl Daimi Encümenlerinden oluşmaktadır. Encümenlere o ilde bulunan daire müdürleri de bulunmaktadırlar. Bu nedenle il genel idarelerinin halkın gerçek iradesini göstermek açısından çok fazla yetki ve etkililikleri bulunmamaktadır. Çünkü son sözü yine merkezi idarenin temsilcisi olan Vali ve Daire Müdürleri söylemektedir.

Köy idareleri ise seçime gelen bir mühtar ve yine seçime gelen ihtiyar heyetinden oluşur. Köy idarelerinin durumu ise İl Genel Meclisi ile idareleri bir çok yetki ve yapılabilmek üzere görevleri vermiş de uygulamada bir iki bürokratik işlerin dışında köy idarelerinin hiçbir etkililikleri yoktur.

Mahallî idare birimleri içinde en etkili olanlar belediyelerdir. Çünkü belediyeler halkın yoğun olarak oturduğu kentlerde kurulmuşlardır. Ayrıca çok sayıda da olsa il genel idareleri ve köy idarelerine oranla daha fazla yetkileri ve parasal olanakları bulunmaktadır. Belediyeler o beldeye oturan halkın oyalıya seçilen bir belediye başkanı ve yine genel oyla seçilen bir belediye meclisinden oluşur.

Türkiye'de belediyelere akla gelebilirden her türlü görev verilmiştir. Halkın günlük yaşantısının sağlıklı ve güvenli geçmesinden tutun da fizik şartlarının geliştirilmesinde, belde sınırları içinde sağlık kuruluşlarında önemli alınmasına ve halkın tüm ihtiyaçlarını karşılanmasına değin bir çok iş belediyelere yüklenmiştir. Ne var ki, Belediyeler ağır bir mali ve idari vesayet altında almışlardır. Diğer yandan belediye yönetiminin (mali ve baskarı) burjuvazinin sınıfsal çıkarlarını temsil etmektedir. Ve asıl bu nedenle belediyeler var olan yasal yetkilerini de işçi ve emekçilerin yana kullanılmaktadır.

Özellikle 1973 seçimlerinin bu yana en büyük kent belediyelerini ilinde tutan CHP de ayrıca sınıfsal çıkarları temsil ettiği için belediye yönetiminin yeni seçilen temsilcileri, bu nedenle de yaygın kamu belediye yönetimlerinin birtakım alt yapı hizmetlerini de oranda yaptığı ile ölmüştür. Belediye hizmetleri bu dar alana hapsedilmiştir. Gerçekten bu sorunun altında Türkiye'nin düzeni sorununu yatmaktadır. Demokrasinin yaygınlaştırılması ve merkezi idarenin yükünün hafifletilmesi gerekçesi altında devletlerin yapması gereken bir çok hizmetin gerçekleştirilmesi sonucu yöresel yönetimler yüklenmektedir. Böylece de devlet ise geçirin sosyal parti ya da partilerin kendilerine göre sorumlulukları unutturulmak istemektedir.

Öte yandan kentler hızla büyüyüp sayıları artmakta ve Türkiye nüfusunun giderek daha büyük bir bölümü kentlerde yaşamaktadır. Bu nedenle artık kentlerde yaşayan halka birçok hizmeti belediyelerin bir ölçekler ile götürmenin olansızlığı dışarı çıkartarak bir sorun haline gelmiştir. Genel plan çapında düşünülmesi ve ele alınması gereken sorunlar oluşmuş, o boyutlara ulaşmıştır. Ulusal boyutlara ulaşan sorunlar hala yöresel planda düşünülüp çözülmesi amaçlanmaktadır. Türkiye'de içinde bulunduğumuz bunalmış imişdir.

Örneğin konut sorunu Türkiye açısından önemli bir utsal sorun durumundadır. Gelmiş geçmiş burjuva hükümetlerinin bu sorunu çözmek için en ufak bir çaba göstermedikleri de bilinmektedir. Bazı kentlerin sorunları durmadan artmaktadır. Ve kentler giderek yaşamaya hale gelmektedir. Giderek sıkıkan trafik sorunları, fizik şartların, asyiv iş, arsan kent nüfusuyla birlikte yükselen ve artan sorunlar. Kent işi yaşamı her gün biraz daha zorlaşmaktadır. Hiç şüphesiz artan kent sorunları işçi ve emekçilerin sorunlarıdır. Burjuvazi ayrıcalıklı çıkarlarını her hal ve kıarda koruyup geliştirmektedir.

Sosyalist ülkelerde kentler genel kalkınması planı çerçevesinde düşünülmeştirler. Fabrikaların, işyerlerinin bir ülke içinde planlı bir biçimde yayılması ile şehirlerin planlı parsel olarak kurulması ve büyükşehirlerin saptanması aynı çerçevede düşünülmeştir. Hatta şehirlerin planlı gelişimini sağlamak için merkezi planlar hazırlanmaktadır. Özellikle Sovyetler Birliğinde ekim ihillanında ya 900 yeni kentlin kurulduğu bilinmektedir.

Sosyalist ülkelerde şehir planlamasının başlıca üç temel ilkesi vardır. Birincisi her türlü arazi üzerinde özet mülkiyet hakkı kısımlıdır. Toprak kamu yararına kullanılmaktadır. Böylece merkezi plan oluşturulup şehirlere kolaylıkla istediği biçimi verilebilir. İkinci ilke konut standartlarının saptanmasıdır. Konutların bir

çoklukla ve kaliteli bir şekilde inşa edilmesini ve uygun olarak yapılmaktadır. Böylece 1000 konut yapımı önlenmiş olmaktadır. Üçüncü ilke ise şehir için en uygun büyüklüğün saptanmasıdır. Buna göre bir şehrin en uygun büyüklüğü, o şehrin üretici gücü belirlenmektedir. Yani şehrin büyüklüğünün artırılması, çalışan nüfusunun tamamı dalağınıca çalışmakta olan oranı olmalıdır. Çok büyük şehirlerin daha fazla büyümeleri önlenmek ve fazla gelen nüfus yeni yuvalar kentlere aktarılmaktadır. Böylece şehirlerin planlıca büyüyüp yöresel yönetimlerini başına deri açmaları daha başında önlenilmektedir.

MERKEZİ PLANLAMA VE BELEDİYELER

Bu kentlerin başlıca amacı büyük fabrikalarda toplanan işçilerin iskan edilmesini, yakında bulunan sanayi merkezlerinin yerleşiminin azaltılması ve bölge gelişme merkezlerinin yaratılmasıdır. Bir yönetici merkezden çevreye uzanan caddeler, işçi aileleri için yapılmış her türlü sosyal tesisler, karlı inşaatı yapanlar ve bekar işçiler için inşa edilmiş misafirhaneler sosyal şehrin temel unsurlarıdır. Sosyalist ülkelerde yerel yönetimlerin genel planlamasını başarıyla uygulaması için çalışan birimlerdir. Ayrıca bu çerçevede mahallî halkın esenliği için yapılabilmek her şey yapılmaktadır.

Türkiye gibi geri kalmış ve dışa bağımlı ülkelerde kentler her türlü plan düşünülmeden uzak gelişmiş ve dağ gibi sorunları içinde yerleşim merkezleri olmaktadır. Doğaldir ki herhangi bir merkezi planlamaya bağlı olmayan kentlerdeki belediye yönetimleri ise burjuvazinin elinde kaldığı üzere sorunları sereytmektedir. Daha doğrusu burjuvazinin çıkarları ve hem ulusal ve hem de kont boyutlarındaki sınırları durmadan artan sorunlar yaratmaktadır.

ÜRETİM VE KENTLER

Bütün gelişmiş ülkelerde olduğu gibi Türkiye'de de kentler, kapitalizmin gerektirdiği üretilen olarak sağlanıp bir biçimde bu yönetmektedir. Kentlerde biriken kitlelerin birleşmesi ve çoğalan sorunlarına burjuvazinin getirdiği çözüm, bu kitlelerin en ilkel koşullarda yaşamaya mahkum etmektedir. Susuz, elektriksiz, yolsuz ve öteki sosyal hizmetleri yetersiz gecekodu oluşu bunun tipik ve somut bir örneğidir.

Yerel yönetim birimleri, ancak işçi sınıfı partisinin öncülüğünde işçi ve emekçilerin elinde etkin olabilir. Bunun tipik örnekleri çeşitli kapitalist Avrupa ülkelerinde görülmektedir.

Yerel yönetimler sorunu Türkiye'nin diğer sorunlarından ayrılmamıştır. Ve bu sorun da diğer sorunlar gibi işçi ve emekçi kitlelerin, bilinci ve örgütlü mücadelesiyle çözümlenebilir. İşçiler ve emekçiler kentleri yaşamaya hale getirilenler er geç hesap soracaklardır. Sosyalist şehirleşme işçi belediyelerine halkları kapılar arkaında dönen dışarılarındaki mahallerde emek için mücadele gerçekleştirilir.

Yerel yönetimlerde sosyalistler temsil edilecektir. Belediyelerde halkın karar planlamaları girişimleri bir bir oturma çıkarılacaktır.

Yerel Seçimlere Doğru

Nihat SARGIN Genel Sekreter

11 Aralık yerel seçimleri dolayısıyla Genel Sekreter Nihat Sargin partililere mesaj gönderdi.

Yürürlükteki yasaya göre önümüzdeki yerel seçimlerin başlangıç tarihi 3 Kasım, or yeme günü ise 11 Aralık. Çark Başak'ın bu sayı 16 Ekim'de çıkışına göre seçimlerin başlangıç tarihine ancak iki hafta kadar bir süre kaldı demektir. 1 ve 2 numaralı seçim genelgelerimiz yayınına göre değerlendirilirse bir yandan listelerde yedeklerle birlikte azımsanmayacak bir sayıya varan aday adaylarını -İstek Göv Belgesi- doğrultularında yarımcı olurken, diğer yandan seçimle ilgili diğer formalite ve yerine getiriliyor.

Seçime katılma bakımından, partilerin, bu seçimlerde belli bir süre önce ve belli sayıda bütün ilçelerle örgütlü olmak veya T.B.M.M.'nde görüş bulmak gibi belirli bir gelişme düzeyinde bulunması aranmazken ilçe seçimi kurullarının teşekkülünde bu şartlar aranmaktadır. İşçileri Bakanlık ve T.B.M.M. Başkanlığında resmen yaptığı sorunlarını sonuçlarını Yüksek Seçim Kurulu açıkladı. Buna göre ilçe seçimi kurullarında aday göstermeye yetkili olan partiler, Türkiye'de kurulu 16-17 parti arasında ancak 8 parti olup Türkiye İşçi Partisi bunların arındırılır. Bu karar doğrultusunda ilçelerde arkadaşlarımız seçimi kurullarına üye veya yedek üye olmaktadır.

Yerel seçimler, partilerin seçime kriterleri olanları için gerekli yasal şartların farklılığından da öte bu seçimler genel seçimlerden ayrılan özel nitelikler taşıyor. Bir kısmı bu seçimlerde ilkinden değisikmeye başlamış önemli ayrımlarıdır. Diğer yandan, özellikle ülkemizde kendisi böylece olanakları yasal olarak çok kısıtlı olan yerel yönetimler için ülkede yatkın olma gereği ve bu gereği uymanın kentlerin kütüphanesi adeta cezalandırma diyebileceğimiz yöntemlerle sıkıştırılması, devlet olanaklarından ancak küçük yardımları yararlanmalarını gerektiriyor, oylarda da genellikle iktidara lehine yansır. Ayrıca, yerel seçimlerde seçimin çevresinde darlığı, adayların çevrelerinde sağlanan bilinen kimseler olmasın, hem kişileri daha ön plana çıkarıyor, hem de yöresel olanakları elinde tutan nüfuzlu kimselerin seçimlerini sonuçlandırmaları genel seçimlerden daha çok artıyor. Nihayet aynı anda yapılacak bir ayrı seçimin bir ve mahalleler arasında ve ilçe düzeyinde yapılacak bir seçim, bu seçimlere meclis seçimlerinde başkanı ve Belediye meclis seçimlerinde başkanı

Yalnız o kasabanın belediye sınırları içinde oturan seçmenler ve kullanabilir. Ancak İl Genel Meclisi seçimleri bu seçimlerde merkez ve çevre köyler halkı birlikte oylar kullanıldığında seçmen sayısı ve oylar oranı bakımından genel seçimlere kıyaslanabilir. Yalnız bu seçimlerde de genel seçimlerdeki misli sistem kullanılmaması olmasın karşın, hele il genel meclisine ilçelerden seçilecek üye sayıya çok yerde bir kaç kişiyi geçmediğinden, nisbi sistemi pek anlamı kazanmaz; seçim sonuçları daha çok çoğunluk sistemine yaklaşıyor.

ama bütün bu özel nitelikler yerel seçimlerin önemi azaltmaz. Çarpıcı örnekler İtalya ve Fransa'da görülmüştür. Üzere gelişmiş kapitalist ülkelerde önemli kent belediyeleri çoğu kez seçilmiştir. Ve son bu yönetimlerin yöresel olanaklarını, başında küçük iktidara karşın işçi ve emekçiler lehine değerlendirilerek hem onların sosyal-ekonomik ve kültürel yaşam düzeylerini yükseltmeye uğruna seferber edebilmiş, hem de böylece gelecekteki iktidarımları kitlelere götürme sorunlu işi başarabilmiş ortaya koymuştur. Türkiye'de bu olanaktan henüz uzaktır. Ama gördüklerimize benzer bir durum ülkemizde de kendini göstermeye başlamıştır. Genellikle sola kayan işçi ve emekçilerin yoğun olduğu büyük kent seçmeni 1973 seçimlerinde oyunu CHP lehine kullanmış ve birçok önemli kent yönetim belediyeleri CHP'yi iktidara getirmiş bulunuyor. Ama CHP'nin bu sunavın yüzü aklı ile çıkıyor söylemeye. Öyle ki, daha önce APİ olan belediyelerin CHP eline geçmesiyle emekçi halk yararına bir durum değişikliği genelleşmiş gözlemimiz, tersine bir ilde istisna dışında belediyelerin kimin yönetiminde olduğu neredeyse hatırlanmaz bile olmuştur.

Yerel seçimlerin yukarıdaki bölüme benzer şekilde ilkinden itibaren gündüzün kollarından bir seçim ilkinden işçi de partimiz için de ayrı bir önem taşımaktadır. 5 Haziran seçimlerinden sonra MÇ yeniden kurulmuş ve ekonominin giridiği dar boğazdan çıkmasını sağlayabileceği için yaz boyunca bunların bütün yükünü işçi sınıfı ve emekçi halkımıza yükleyecek bir dizi önlemler almıştır. Bir yandan devlet dışındaki ortaklar arasında parselleme, kadroların dağıtılması, daha öncekiyle kıyaslanamayacak bir biçimde artarak sürdürülür ve fesizim tırmanış artak alınlık hale gelen saldırı ve cinayetlerle birlikte hızla yükselen, pahallık da görülenmiş boyutlara ulaşmıştır. Her iki süreç hükümetin devam etme durumundadır.

11 Aralık seçimlerinde böyle bir ortam içinde gidilecek. Yerel seçimlerin genelleştirilmesi iktidara dönük sonuçlanmasından ve CHP-

linin gerek yerel yönetimlerde emekçi halkın lehine diktiyi çeken bir başarı sağlanıyorsa, ancak 5 Haziran seçimlerinde CHP'den beklenenleri unutulmadan bulamamamız, verdiğimiz kerklik ve eziklikten de yararlanarak MÇ, bu seçimlerde 5 Haziran'a oranla daha başarılı bir sonuç elde ederse, bunun şimdiki kadar yapılabilecek kamu-yunanca benimsenildiği biçimde değerlendirilerek durumu daha sağlamlaştırması olacaktır. İşçi sınıfı ve emekçi halkımız bu süreçte daha kararlı güçler bakiyeye çıkacaktır. Buna mutlaka önemlemeye gerektiririz. İktidardaki MÇ koalisyonu dışındaki partilere verilecek oyların toplamı bu kuldandan büyük önem taşımaktadır birlikte azımsanılmaz olarak Türkiye İşçi Partisi'ne verilecek oylar olacaktır. Çünkü partimizin alacağı her oyların, toplumsal ve kapitalizme ulaşması tutumumuz MÇ iktidarına karşı, aritmetik bir benzetile, en azından iki oyları gerektirecektir. Kuşku olmasın ki, iktidarda ve sözcüğümlü yaptığı iş ve dışı yöre sermaye çevrelerinde de bu, böyle değerlendirilecektir.

Diğer yandan, partimizin bu seçimler dolayısıyla kamuoyunda meydana gelecek kısa sürede daha büyük hızla gelişip güçlenmesi bakımından önemli sıkı olmakla birlikte, önümüzdeki İvedi sorun olan ve Partisi'nin bütün olanaklarıyla gerçekleştirilmesi için vargüçümüzü uğratmışız. Antifasist, antiemperyalist birlik-kesniye de bu oyların derin işçilere aktarılacağıdır. Buna karşılık, işçi hareketi üzere karışık olacak seçmen sayısı bu seçimlerde ister istemez sınırlı olma durumundadır. Çünkü kent ve seçimleri genel seçimlerden ayrılan bir özellik olarak, seçimi çevresi -il değil -ilçeler- içinde ve Yüksek Seçim Kurulu'nun Yekite Siyasi Partiler Kamunun'a bağlı olarak yaptığı yorum yaparınca örgütlü bulunmadığı ilde seçime katılıp aday gösterme olanağı yoktur. Gösterilecek aday sayısı da, özellikle belediye seçimlerinde olduğu sayılara varmaktadır. Bunların sonucu olarak ilçe örgütlenmeleri ve onları ve belli gelişmişliğin düzeyine erdiği bütün ilçelerde seçime katılmadığıdır. 15 ilde seçime katılmadığı 5 Haziran seçimlerinde karşılaşılan bu seçmen sayısını nasıl bu kadar aşmıyor bir seçmen kitesinin karşısına çıkabilecektir.

Bütün bu olumsuz diyebileceğimiz faktörler karşın, 11 Aralık'ta oylarımız daha yükseltilmek için olanaklarımız sonuna kadar değerlendirilmek durumundadır. 5 Haziran seçimlerinde, partimiz ve partiler olarak her türlü olumsuz koşulları başkaları gözlemlemişti. Çalışmalarımızın sonucunun oylara tam olarak yansımamasına karşın örgütümüzü, disiplinli... her şeyiye bir işçi sınıfı bilimsel sosyalist partisinin ve partililiğin de demek olduğu dost düşman herkesse kamuoyunun karşısına ilk olarak bu kadar geniş bir alanda çıkartmış bütün propaganda dönemi boyuca gösterildi.

Kısa süre önce girdiğimiz seçimlerin kazandırıldığı deney ve beceri yetkinliğimiz bu seçimlerde daha da başarılı olmasını bilecektir.

Örgütümüzde ve örgütümüzde oluşturduğumuz partilere güveniyoruz. Güvenimiz bu seçimlere olacaktır.

Silahsızlanma

Amerika Birleşik Devletleri ve Sovyetler Birliği arasında Vladivostok anlaşmaları ile yürürlüğe giren Stratejik silahların sınırlanması -SALT 2- görüşmeleri normal seyirini takiben, Sovyet dışişleri bakanı Andrei Gromyko'nun deyişle öüne -birdenbire bir duvar çekilmiş ve SALT 2 ile ilgili gelişmeler çıkmazda girmişti-

SALT 2 görüşmelerinin öüne duvar engelini koyan, kuşkusuz, ABD den başkası değil. Taraflar arasında nükleer dengeyi amaçlayan SALT 2 görüşmelerinin bin dreden su getirilerek engellenmek istenmesinin ardında ise, Carter yönetiminin yeni bir silahlanma yarışını başlatmak planı yatmaktadır. Bu plan kapitalist dünyayı -trilateralist bağlı strateji- ile yeniden muhkemce zaptı rapt altına almayı amaçlayan önlü Amerikan planının önemli bölümlerinden birini oluşturmaktadır.

Hatırlanacağı üzere Vladivostok'ta Sovyetler Birliği ve ABD'nin nükleer silah taşıyıcı stokları 1320 su çok başlıklı füze olmak koşuluyla, toplam 2400 stratejik silah taşıyıcı füzesi olarak sınırlanmıştı. Oysa ABD, birdenbire -kanatlı füzele- yapımını ortaya atarak, Vladivostok'da alınan kararları, daha bütünüyle kuveden file çımadan, dolaylı yollardan geçersiz kılmanın çabasına girişmiş görünmektedir.

Sovyet Dışişleri Bakanı Andrei Gromyko'nun geçen 31 Mart'da yaptığı basın toplantısında önele altını çizdiği gibi, -Vladivostok'da kanatlı füzelele- yapımına asla yeşil ışık verilmiş değildir. Çünkü, herkesin de teslim ettiği gibi Vladivostok'da varılan anlaşmanın temel hedefi stratejik silahlanma yarışının tüm kanallarını tıka-mak, böylece de nükleer savaş tehlikesini en aza indirmektir. Oysa ABD, -kanatlı füzele- nükleer silahları taşımak için üretmek istemektedir. Gerçekten de -cruise-füzelele, temel işlevi açısından -kanat- takmış da olsalar, öbür klasik nükleer silah taşıyıcı füzelelerden ayrılmamaktadırlar. Kuşkusuz bu açıdan bakıldığında Sovyet Dışişleri Bakanının -insan için, onu yokedecek silahın, balistik ya da kanatlı füzelele areçliği ile atılmış olması ne farkedecektir- şeklindeki sorusunu kolaylıkla yanıtlamak pek mümkün görünmektedir. Ayrıca ABD SALT 2 görüşmelerini sadece -cruise-füzelele yapımıyla da engellemekte değildir. Stratejik bombardıman uçağı B-1 ve Trident denizaltısı yapımları da, tıpkı nütron bombası gibi, Vladivostok anlaşmalarını açığa ihlal etmekte, böylece de yeni bir silahlanma yarışının başlamasına neden olmaktadır.

Washington'un SALT 2 görüşmelerinin çıkmazdan kurtulması için içten çabaları içinde bulunduğunu söylemek hemen mümkün değil. Carter'in aksi beyanlarına rağmen, çok sayıda gözlemci SALT 2 görüşmelerinin başarısı konusunda son derece kuşkuludur. Böylesi bir kuşku için, aslında nedenler de fazlasıyla mevcut. Örneğin Beyaz

Ev, ABD ile Sovyetler Birliği arasında stratejik saldırı silahlarının kısıtlanmasında ilgili ikinci anlaşmaya -SALT 2- değinin görüşmelerde izlenecek politikamın oluşturulmasını gerçekleştirecek komisyonla senatör Jackson'u da dahil etmiştir. Hatırlanacağı gibi, senatör Jackson, Sovyet-Amerikan işbirliği karşı tutumuyla tanınan bir politikacıdır. Ayrıca senatör, Kongre'nin silahlanma şampiyonları arasında ön sırada gelmektedir. SALT 2 görüşmelerinin temelini oluşturan Vladivostok anlaşmalarının sonuçlarına karşı çıkarak geçen Mart'da Cyrus Vance'in Moskova'da Sovyetlere -kabul edilmesi olanaksız-, tek yanlı önerilerde bulunmasında aynı Jackson'un rolü vardır. Görüşmeleri çıkmaz sokak -sert çizginin- mucidi odur.

Diğer taraftan Washington, Sovyet tehlikesi bahanesiyle ve kuşkusuz askerendüstri kompleksinin istemleri doğrultusunda yeni füze ve nükleer başlıkların yapımına hız vermekten geri kalmamaktadır. Örneğin kıtalararası balistik füze Minutman 3 lerin yeni nükleer başlık MK-12 A larla donatılacağı açıklanmıştır. New York Times'a göre böylesi bir karar silahlanma yarışında son derece ciddi ve tehlikeli bir tutumdur. Bu niteliyle de SALT 2 görüşmelerini olumsuz bir biçimde etkileyecektir. ABD silahsızlanma ve silahların kontrolü ajansı direktörü P. Warnke ise MK-12 A ları taraflar arasında nükleer dengeyi bozan, dolayısıyla da silahlanma yarışını hızlandırın bir faktör olarak görmektedir.

Sovyetler Birliği ve sosyalist dünyanın ileri endüstri ve teknoloji düzeyine çoktan eriştikleri düşünülürse, Birleşik Devletlerin -kanatlı füzele-, nütron bombası, MK-12 A nükleer başlıklar gibi yeni silahlarla taraflar arasındaki mevcut dengeyi uzun süre tek yanlı olarak kendi yararına değiştirmesi pek mümkün görünmemektedir. Çünkü silahlanma yarışını bir kez başlayınca, tırmanma süreklilik kazanacak ve taraflar her defasında yeni silahlarla birbirlerinin karşısına çıkacaklardır. O kadar ki, örneğin yer yüzünde yaşayan canlıların tümünü bir anda yokedecek güce silahların alındında bulunduğu bir dünyada o bir türü erişilemeyen -mutlak silah- bile, bir yerde, anlamsız kalmak durumundadır. Örneğin nütron bombası ya da cruise füzelele, ne denli marifetli olurlarsa olsunlar, Sovyetlerin o beceride silahlar geliştirmeleri bir an için varsayılrsa kimse bu silahları bizzat kendisinin de yokolabileceği riskini göze almadan kullanamayacaktır. O halde neden ABD, tıpkı nükleer stratejik silahlar gibi, belki de hiç bir zaman kullanılmayacak olan yeni silahlar geliştirmekte, bunlara gereksiz yere milyarlarca dolar yatırmaktadır?

Silahsızlanma ya da silahlanma yarışınınunununun açık seçik anlaşılması, kanımızca bu sorunun nesnel yanıtlanmasından geçmektedir. Daha açık bir deyişle, ABD açısından silahlanma, nükleer denge koşul-

landırılma, savunma ihtiyacından çok, tekelleri büyük sermayenin daha büyük oranlarda kar istemiyle ilgili görünmektedir. Batı kapitalist sisteminin temel yapısından gelen bu eğilim, başta ABD emperyalizmi olmak üzere irili ufaklı tüm batılı endüstri ülkelerinde kendisini belli etmektedir. Ayrıca tekelleri devlet kapitalizmi, kapitalizmin ileri aşaması olarak silahlanma yarışını salt tati karlar açısından görmemekte, bunun yanısıra silahlanma ile çok sayıda hammadde kaynağı ve sürüm pazarı ülke halklarını olduğu gibi bizzat gelen halkın da politik ve askeri baskı altında tutan evrensel bir sömürü düzeni amaçlamaktadır.

Hatırlanacağı üzere stratejik nükleer saldırı silahlarının sınırlanması ilk kez ABD Başkanı Nixon'la, Sovyetler Birliği Komünist Partisi Genel Sekreteri Brejnev arasında 1972 yılında imzalanan anlaşmaya yürürlüğe girmişti. 1974 yılında Vladivostok'ta Brejnev-Ford görüşmesi ise anlaşmanın daha ileri aşamaları kapsayacak biçimde gelişmesi imkanlarını perçinlemişti. Ancak, Beyazev Carter'in yerleşmesiyle ABD silahlanma yarışına hız vermiş, cruise füzelele, nütron bombası ve diğer nükleer silahların yapımına dönük tasarımlar SALT 1 in doğal uzantısında yeralan SALT 2 görüşmelerinin çıkmazda girmesine yol açmıştır. Böylece Viyana'da sürdürülen görüşmeler ABD'nin silahlanma yarışında yeni kanallar açmasıyla ölümcül yarış yeniden başlatmıştır. Bu nedenle de 3 Ekim'de sona eren 1972 SALT anlaşması yerine ikinci bir anlaşma koutlanamıştır. Ne var ki son gelen haberler ABD'nin Sovyetler Birliğinin inatçı barış çabaları karşısında görüşmelerin yeniden başlamasına rıza gösterdiğini ortaya koymaktadır. Buna göre ABD görüşmeleri çıkmaz sokak bazı hususları kabul etmiştir. Görüşmelerin yeniden başlamasına yol açan yeni Sovyet önerisinin ayrıntıları henüz bilinmiyor. Basında yer alan haberlere bakılırsa Sovyetler ABD'nin cruise füzelele yapımını, sayıların sınırlanması koşulu ile kabul etmiştir. Buna karşılık, ABD, Sovyetlerin uzun menzilli füzelelelerinin sayılarını tavan koyulması istediğinden vazgeçmiştir.

Görülen odur ki, ne Amerika ne de Sovyetler, SALT görüşmelerinin bütünüyle çıkmazda girmesini istememektedirler. Gerçekten de kolaylıkla tahmin edileceği gibi, SALT görüşmelerinin bütünüyle çıkmazda girmesi, sadece yeni ve son derece tehlikeli bir silahlanma yarışını başlatmakla kalmayacak, detantu, giderek dünya barışını tehdit edecek düzeylere ulaşabilecektir yeni bir soğuk savaşı körükleyecektir. Sovyetlerin, bu durumda detantu, barışı kırtarmak için bazı tavizlere rıza gösterdiği anlaşılmalıdır. Carter yönetimi, son derece pahalı bazı silahların yapımını, sınırlı da olsa, sağlamakta ABD silah yapımını tekellerin isteklerini yerine getirmiştir. Ama SALT görüşmelerinin yeniden başlaması ya da bu konuda yeni anlaşma umutlarının doğması -ki anlaşma her halde ancak yeni yıla kadar gerçekleşebilecektir- ABD açısından, asıl sorunu ortadan kaldırmamaktadır. Silah yapımından milyarlar tutan büyük ABD silah tekelleri, giderek tüm kapitalist ABD ekonomisinin onulmaz bir istihla giriştiği yeni silahlanma yarışını (Devamı 18. Sayfada)